

AFSPRAAK IN SEPTEMBER

TRIBUNE

ZOMER

PLEZIER

FAMILIE

ZWEMMEN

VAKANTIE

RUST

FESTIVAL

GENTETEN

BBQ

AFSPRAAK IN SEPTEMBER

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	7
tram bus metro	11
de post	12
gazelco	14
telecom	16
vlaamse overheidsdiensten	17
federale overheidsdiensten	20
lokale en regionale besturen	24
onderwijs	31
cultuur	37
agenda	39

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Stan Reusen, Nancy Libert, Geert Cools,
Chris Moortgat, Ludo Sempels, Willy
Van Den Berge, Gino Hoppe, Annuska
Keersebilck, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie: Jos Gavel, Aalst
Vormgeving: Els De Waele

Drukkerij: Moderna Printing

online

 www.acodonline.be

 www.facebook.com/acod.abvv

 @ACOD_ABVV

wedstrijd

Mediamarkt- geschenkbon

Winnaars

Saveria Clavinova (Brussel), Wilfried Hul-
lebus (Oostende), Reinelde De Boeck
(Nieuwenrode), Mari Vastag (Elsene) en
Saskia Vermeire (Heppen) wisten de cor-
recte antwoorden op de vorige wedstrijd
en winnen een FNAC-geschenkbon.

Nieuwe prijs: Mediamarkt-geschenkbon

Nieuwe vragen

- Drie ACOD-sectoren waren actief aanwezig op het congres van de Europese Transportfederatie (ETF). Welke?
- Hoe luidt de titel van het recent verschenen boek van Ivo Roggemans?
 - Politiek en syndicalisme.
 - Onderwijs en syndicalisme.
 - Democratie en syndicalisme.
- Wat is Immo Somers?
 - Het vastgoedkantoor van de familie Somers in Mechelen.
 - Het beleid van minister Somers als onderaannemer van vastgoedbedrijven.
 - Het bestaat niet.

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

**Gelieve je adres te vermelden
bij je antwoorden.**

Als je het mij vraagt "Afspraak in september"

Op 31 mei was er een nationale actiedag in de openbare diensten. De ACOD riep die dag ook op tot een algemene staking. Hoe is die verlopen?

Chris Reniers: "Die was bijzonder succesvol. Ik wil dan ook al onze leden, militanten, afgevaardigden en secretarissen bedanken die zich solidair toonden om onze vier actiepunten in de verf te zetten. We staakten voor meer koopkracht, voor waardige pensioenen, voor meer investeringen in personeel en middelen en voor een betere sociale dialoog en respect voor de syndicale vrijheden. Deze actiepunten vonden duidelijk gehoor in al onze sectoren, want het enthousiasme om te mobiliseren was overal even groot."

De globale vaststelling blijft echter dat er te weinig in mensen en middelen voor openbare diensten wordt geïnvesteerd.

Chris Reniers: "Dat niet alleen. Het ontbreekt ook aan waardering! Voor de ACOD is het maatschappelijk belang van openbare diensten overduidelijk. Daarom is er nood aan een langetermijnvisie, die structureel inzet op het behoud en de ontwikkeling van duurzame openbare diensten voor alle burgers. Enkel investeren wanneer er zich crisissen of rampen voordoen, volstaat niet. Ook het welzijn van het personeel speelt daarin een belangrijke rol. Flexibiliteit kent grenzen en het evenwicht tussen werk en privéleven moet gerespecteerd worden. Alleen als de overheid haar personeel correct behandelt, zal het in staat en gemotiveerd zijn om de openbare dienstverlening te bieden waarop de burger recht heeft."

Hoe was de reactie van de burgers op de staking?

Chris Reniers: "Die was overwegend positief. Mensen begrijpen dat er te weinig geïnvesteerd wordt in openbare diensten en dat op bijzonder veel plaatsen personeel ontbreekt. Ook zij zijn gebaat bij beter en betaalbaar openbaar vervoer, onderwijs, zorg, kinderopvang en dergelijke meer. We voelen ons dus gesteund in onze acties en eisen."

Van premier De Croo, Voka en het VBO kwamen er wel negatieve reacties.

Chris Reniers: "Zij maken er traditioneel de tegenstelling 'privé-openbaar' van. We horen steeds dezelfde doodoener: 'Jullie hebben het al zo goed, jullie hebben de beste lonen, de beste pensioenen en werken veel minder'. Deze foute perceptie, die ook leeft bij veel mensen in de privé, wordt helaas door rechtse politici en liberale beleidsmakers gecultiveerd en verder verspreid. Ze zoeken in de openbare diensten een gemeenschappelijke vijand. Voor hen zijn de vrije markt, het winstprincipe en de economie heilig. Ze gaan echter totaal voorbij aan de waarde van de openbare diensten en hun onmiskenbare bijdrage aan de economie en het maatschappelijk welbevinden van de burger. Openbare diensten zijn actief in zeer essentiële sectoren en moeten dat ook blijven."

"Mensen begrijpen dat er te weinig geïnvesteerd wordt in openbare diensten."

Je kijkt dan wellicht met ongeloof naar de privatiseringsdrift van minister Somers en de Vlaamse regering in de sector van de woonzorgcentra?

Chris Reniers: "Onze sector LRB wijdt in deze editie van Tribune een uitgebreid dossier aan de privatiseringsplannen van minister Somers. 'Immo Somers' wordt het genoemd. Met zijn plannen bewijst hij een grote dienst aan privébedrijven die de woonzorgsector als een wingewest zien, waarbij zorg voor ouderen en zieken een handelswaar is waarop winst kan gemaakt worden. Dat is niet ok. Op een bepaald moment krijgt de burger daarvoor de rekening gepresenteerd. De grote private spelers zitten niet in met het welzijn van de bewoners die nood hebben aan zorg en van het personeel dat in die zorg moet voorzien. Ze denken enkel aan hun kwartaalwinsten. Minister Somers en de Vlaam-

Chris Reniers - voorzitter

Chris Reniers: "Rechtse politici en liberale beleidsmakers zoeken in de openbare diensten een gemeenschappelijke vijand."

se regering zijn verantwoordelijk voor deze evolutie. De ACOD zal dit niet aanvaarden en blijft er actie tegen voeren."

Toch zijn er ook hoopvolle signalen. Federaal minister van Mobiliteit Gilkinet heeft met zijn 'Spoorvisie 2040' een groots investeringsplan voor de spoorwegen voorgesteld.

Chris Reniers: "Het is nog maar de vraag wat zijn ambitieuze en lovenswaardige plannen in de praktijk zullen opleveren. De feiten leren immers dat er geen budget is om alles te realiseren. Het gevolg is dat er nu weer nagedacht wordt over een beheersovereenkomst die wil besparen op personeel en middelen. Het is om moedeloos van te worden. Waar is de verantwoordelijkheidszin van sommige politici?"

Tijd voor een kleine zomerpauze?

Chris Reniers: "We kunnen terug reizen, naar festivals gaan en vrienden ontmoeten. Namens onze ganse ploeg wens ik iedereen een spetterende zomer toe. En zeker afspraak in september!"

**BEDANKT
KAMERADEN!**

Veel enthousiasme en solidariteit op de nationale actiedag in de openbare diensten op 31 mei 2022. De algemene staking waartoe de ACOD opriep, was een bijzonder groot succes. Overal in Vlaanderen stonden piketten aan stations, scholen, woonzorgcentra, kinderdagverblijven, OCMW's, stadsdiensten, afvalophalers, de VRT, gevangenissen en meer! We hebben onze eisen duidelijk laten horen: meer koopkracht, meer respect, waardige pensioenen en meer middelen en mensen in openbare diensten! Bedankt kameraden, voor jullie inzet en strijd!

ACOD Limburg Seniorenactiviteiten zijn een groot succes!

Bezoek Brouwerij Wilderen

Op zaterdag 28 mei verzamelden enkele tientallen leden van ACOD Limburg voor een gesmaakt bezoek aan de brouwerij van Wilderen. Voor en na de leerrijke en indrukwekkende rondleiding genoten ze van het geestrijke nat waaraan de brouwerij haar faam te danken heeft. We ex-

cuseren ons bij de mensen die we hebben moeten teleurstellen. De inschrijvingen liepen als een trein, waardoor we op een zeker moment de inschrijvingen moesten staken. Maar een tweede groep een rondleiding aanbieden, was onmogelijk op die dag.

Info-avond online fraude

Intussen heeft de politiezone LRH op dinsdagavond 7 juni aan een schare geboeide (pun intended) luisteraars gewaarschuwd voor de gevaren van online fraude. De inspecteurs gaven tips mee hoe dat te voorkomen en toonden aan de hand van voorbeelden dat het iedereen kan overkomen en dat de technieken steeds verfijnder worden. We zullen proberen deze activiteit regelmatig te herhalen, eventueel op andere plaatsen in de provincie.

Hou daarvoor steeds onze activiteitenkalender in het oog, via onze facebookpagina (facebook.com/acodlimburg) of via deze rubriek in de Tribune.

Bericht aan onze leden Hou je ACOD-ledenfiche up to date

Elk ACOD-lid heeft een persoonlijke ledenfiche, die niet alleen gegevens bevat over de tewerkstelling, maar ook persoonlijke informatie. De ACOD probeert die ledenfiche zo nauwkeurig mogelijk bij te houden. Ook jij kan daar als ACOD-lid een handje bij toesteken.

Verandert er iets op je werk (bijvoorbeeld nieuwe tewerkstelling, ander arbeidsregime) of verander je van adres of rekeningnummer, laat het ons weten. Dan passen we dat onmiddellijk aan in de ledenfiche. Wijzigingen kan je rechtstreeks doorgeven aan het ACOD-gewest (zie contactgegevens hieronder) of via ACOD Online (voor adreswijzigingen en andere informatie, als daar je ledenprofiel geactiveerd is).

Contactgegevens ACOD-gewesten

Antwerpen-Kempen-Mechelen

Ommeganckstraat 47-49, 2018 Antwerpen
antwerpen@acod.be
03 213 69 20

Limburg

Koningin Astridlaan 45, 3500 Hasselt
limburg@acod.be
011 30 09 70

Oost-Vlaanderen

Bagattenstraat 158, 9000 Gent
oost_vlaanderen@acod.be
09 269 93 33

Vlaams-Brabant

Maria Theresiastraat 121, 3000 Leuven
vlaams_brabant@acod.be
016 21 37 20

West-Vlaanderen

Sint-Amandsstraat 112, 8800 Roeselare
west-vlaanderen@acod.be
051 20 25 70

Brussel

Emile Jacqmainlaan 20, 1000 Brussel
brussel@acod.be
02 226 13 11

Nationale actiedag

De spoorwegen verdienen beter!

De nationale actiedag in de openbare diensten op 31 mei, met een staking door de ACOD, was een groot succes. Ook bij het spoor werd massaal actie gevoerd. Over het algemeen reed een trein op vier en van de IC-treinen reed slechts een op drie. In Luik, Namen en Luxemburg was er bovendien onvoldoende personeel in het seinhuis zodat er in deze provincies zelfs geen enkele trein reed.

De stakingspercentages zijn ongezien hoog en bewijzen het heersende ongenoegen op de werkvloer. In bepaalde personeelscategorieën zijn er zoveel tekorten dat zelfs de dienstverlening moet terugschroefd worden.

Het ongenoegen leeft overal en dat heeft veel te maken met het feit dat er de afgelopen jaren overal werd bespaard. Mensen worden niet vervangen en de taken worden herverdeeld met de daaraan verbonden stijgende werkdruk, zonder compensatie. Nieuwe leidinggevendenden komen van buiten de spoorwegen en moeten zich inwerken. De spoorwegen zijn immers een vak apart. Het operationeel personeel voelt aan dat het aantal leidinggevendenden stijgt terwijl er personeelstekorten zijn waar mensen nodig zijn. Dat zorgt natuurlijk voor wrevel.

We kunnen begrijpen dat wanneer taken veeleisender worden, hogere competenties vereist worden. Maar we kunnen minder goed begrijpen dat er intern geen mensen gevonden worden voor deze functies. Doorgroeimogelijkheden bieden is nog steeds de beste garantie om werknemers aan het bedrijf te binden.

Het signaal dat werd gegeven op 31 mei was sterk. Nu is het aan de politiek en aan het bedrijf om hieruit de gepaste conclusies te trekken. Het is een opportuniteit om oplossingen te bieden voor de ontevredenheid over de dienstverlening en om de ergernis bij het personeel weg te werken.

Beheerscontracten

De nieuwe beheerscontracten zullen van cruciaal belang zijn en kunnen een belangrijk stap vormen in de goede richting. De doelstellingen met betrekking tot de dienstverlening voor de komende tien jaar worden hierin bepaald, alsook de mid-

delen waarin voorzien wordt om deze te realiseren.

Na de toekenning van de 'direct award' is dit een nieuwe horde die moet genomen worden om de toekomst van het bedrijf veilig te stellen. In de loop van juni zullen de consultaties beginnen met de verschillende stakeholders om nadien de ontwerpen goed te keuren.

Op dit ogenblik beschikken we slechts over gedeeltelijke informatie over de concrete inhoud van de ontwerpen. Wat we wel weten, is dat er de komende tien jaar 3,4 miljard euro extra zou gaan naar de spoorwegen. Hiervan vloeit 3 miljard naar Infrabel en 400 miljoen naar de NMBS.

Dat Infrabel het grootste deel van de extra middelen zou krijgen, heeft te maken met het feit dat er een grote achterstand is in het onderhoud van het spoornetwerk. De uitbreiding van de capaciteit is nodig om de doelstelling van meer treinen te laten rijden binnen tien jaar te halen.

Ook bij de NMBS zal er moeten geïnvesteerd worden. Bovenop de 400 miljoen extra moeten er eigen middelen gebruikt worden. Door meer reizigers te vervoeren zal er een belangrijke efficiëntiewinst geboekt worden om de kosten te kunnen dekken.

Ondernemingsplan

Het beheerscontract en het ondernemingsplan zijn onlosmakelijk met elkaar

verbonden. Het ondernemingsplan is voor ons erkende vakbonden zeer belangrijk, omdat het bepaalt in welke personeelsmiddelen er wordt voorzien.

Om een goed evenwicht te vinden tussen wat gereserveerd wordt voor het personeel en wat hier tegenover zal staan, zal is goed sociaal overleg nodig. Daarmee bedoelen we dat er niet aan een kant van de tafel gesproken wordt en langs de andere kant slechts geluisterd moet worden. Neen, een goede dialoog betekent oor en oog hebben voor de noden van het personeel en als bedrijf inspanningen leveren voor het personeel.

We kijken uit naar de komende onderhandelingen.

Timing

De timing om beheerscontracten goed te keuren, is eind dit jaar. De volgende weken en maanden zullen dus van het allergrootste belang zijn voor de toekomst van ons bedrijf. Ondertussen zal de ministerraad zich hierover uitspreken en zal het parlementair debat gevoerd worden. Langs onze kant zullen we de ontwerpen analyseren en ons standpunt hierover bepalen. De succesvolle actie van 31 mei heeft ons alvast sterker gemaakt.

Ludo Sempels

ETF

Europese Transportvakbond houdt strijdbaar congres

De Europese transportvakbond ETF (European Transport Workers' Federation) hield eind mei haar 6de congres in Boedapest met als thema 'All Aboard: Destination Fair Transport!' Het universeel leidmotief van de ETF werd verpersoonlijkt door meer dan 500 afgevaardigden van meer dan 200 aangesloten transportvakbonden uit geheel Europa. Voor de ACOD waren de sectoren Spoor, TBM en Telecom-Vliegwezen aanwezig. Een verslag.

Het congres werd doelbewust in Hongarije georganiseerd omdat de transportvakbonden een politiek statement willen maken door alle democratische krachten in Oost-Europa te steunen. De ETF verdedigt vakbondsrechten, LGBTQIA+-rechten, persvrijheid, burgerrechten en mensenrechten. De visie 'Fair Transport' is een ambitieus streven naar een vervoer dat vrij is van op winst gebaseerde uitbuiting en oneerlijke concurrentie, met kwaliteitsbanen en inclusief op de werkvloer, waar sociale en ecologische duurzaamheid hand in hand gaan, met veilige, betrouwbare en betaalbare vervoerdiensten voor reizigers en waar de werknemers de kern vormen van beslissingen die hen aangaan. De congressisten konden over deze speerpunten uitgebreid debatteren. Er werd gestemd over het programma, de syndicale en politieke prioriteiten en strategieën van de ETF voor de komende vijf jaar.

Congresseren is ook actievoeren

Het congres was niet alleen een administratief evenement, integendeel. Debatten werden gespekt met getuigenissen van de werkvloer en er was speciale aandacht voor jongeren en vrouwen binnen de vakbond. De jongeren moeten niet alleen de weg naar de vakbond vinden, maar ook de vakbond mee vorm geven. Vrouwen worden nog steeds geconfronteerd met ongelijkheden op de werkvloer, zeker in een vanouds mannelijke transportomgeving. Een lichtpunt is bijvoorbeeld 'Women In Rail', waarin ETF over engagementen heeft onderhandeld met Europese spoorbedrijven.

Er werd actie gevoerd aan het Hongaars parlement tegen Wizz Air, een trieste variant van Ryanair, die haar personeel uitbuit. De CEO van P&O die via een zoomvideo – zonder schaamtegevoel – werknemers de laan uitstuurde voor goedkope en uitgebuite werkkrachten uit het buitenland, werd door de congresleden verkozen als 'Europe's Worst Employer'. De concurrentie was helaas zeer sterk en kwam van twee andere nominaties waaronder de CEO van Wizz Air.

Een ander statement werd op een boot gehouden onder de slogan 'We are all EQUALLY different'. De rechten van de LGBTQIA-gemeenschap in Hongarije staan dagelijks onder druk. Met deze actie liet ETF een klare boodschap na aan de oevers van de Donau.

ETF telt twee Oekraïense vakbonden (Spoor en Maritiem) onder haar leden en riep op tot het beëindigen van de agressie tegen het Oekraïense volk. Een viertal ETF-hulpkonvooien bereikten de familieleden van de Oekraïense vakbonden. Een vakbondssecretaris sprak – naast een indrukwekkende getuigenis over de gruwel die werknemers vandaag treft in de oorlogszones – intens zijn dank uit voor de steun van alle aangesloten vakbonden van ETF.

Strijdbare moties

De betrokkenheid van de aanwezige vakbonden kwam vooral tot uiting door mo-

ties die op het congres werden aanvaard zonder tegenstem. Alle moties verwoordden de drang naar syndicale daadkracht en het bewaren van basisprincipes met betrekking tot mondiale mensenrechten en rechtvaardige werkomstandigheden binnen de transportwereld. De moties werden niet alleen door de ACOD-delegaties ondersteund, sommige werden ook door ACOD mee ingediend. We geven een beperkt overzicht.

De actieve betrokkenheid van de mandaathouders in de bestuursorganen van ETF is een must. De leden vormen de kracht van ETF, wat onontbeerlijk is om weerwerk te kunnen bieden tegen de uitwassen van de mondiale globalisering.

Een zeer gedragen motie is nultolerantie ten opzichte van extreemrechts, rechts populisme en voor een sociaal Europa. De week voor het ETF-congres hield de Hongaarse president Orban nog een conferentie met gastsprekers van extreem- en radicaal rechtse signatuur. Extreemrechts is – zoals in het verleden – een groot gevaar voor de toekomst van alle werknemers. Vakbonden moeten dit meer dan ooit – en opnieuw – in de verf zetten op de werkvloer. Diversiteit en inclusie moeten volop gepromoot worden.

Er werden verscheidene moties ingediend tegen de privatisering en liberalisering van het openbaar vervoer. De Britse vakbonden konden praktijkervaringen aanvoeren.

Tijdens de covid-periode werd het personeel van private spoorbedrijven ingezet als essentiële werknemers zonder voldoende bescherming op medisch en sociaal vlak. Vandaag worden diezelfde werknemers geconfronteerd met de financiële gevolgen van de gezondheidscrisis: besparingen, outsourcing en ontslagen. De moties vragen een Europees syndicaal strijdplan om het openbaar vervoer (bus en trein) in publieke handen te houden en specifiek het behoud van de Direct Award voor de spoorwegen.

De rij- en rusttijdregeling in de autobussector (en touringcars) moet opgewaardeerd worden. Met een snel verouderend personeelsbestand, een slechte reputatie qua arbeidsomstandigheden en een chauffeurstekort dat nog is verergerd door de pandemie, heeft de autobussector dringend behoefte aan nieuwe rij- en rusttijdregels ten gunste van het personeel.

Ook in het vliegwezen werd het personeel slachtoffer van de pandemie. ETF zal de ondersteuning van de vakbonden opvoeren in hun onderhandelingen met de luchtvaartmaatschappijen.

Het congres kiest

De afgevaardigden van de Europese transportvakbonden bevestigden Frank Moreels (ABVV BTB) als voorzitter en Livia Spera als secretaris-generaal van ETF voor de volgende vijf jaar. Voor Frank Moreels is de verlenging van zijn voorzitterschap een waardering van het veranderingsproces dat hij samen met Livia Spera en het gehe-

Van links naar rechts: Dona Balbo (TBM), Stephen Cotton (General Secretary ITF), Livia Spera (General Secretary ETF), Günther Blauwens (Spoor), Annuska Keerseblick (Telecom-Vliegwezen), Stan Reusen (TBM), Frank Moreels (Voorzitter ETF).

le ETF-team de voorbije jaren heeft verwezenlijkt. ETF is meer dan ooit het gezicht van de transportwerknemer in Europa en ver daarbuiten. De intense samenwerking met de internationale transportbond ITF (International Transport Workers' Federation) is hiervan het bewijs.

Op het congres werd ook het uitvoerend comité van ETF verkozen dat tot taak heeft erop toe te zien dat de overeengekomen prioriteiten gedurende deze vijf jaar worden gerealiseerd. Nationaal secretaris Günther Blauwens (ACOD Spoor) neemt

een van de twee Belgische mandaten in het uitvoerend comité op. Het is zijn tweede termijn.

De European Transport Workers' Federation (ETF) is een democratische pan-Europese vakbondsorganisatie die meer dan 5 miljoen transportmedewerkers van transportvakbonden in 38 landen van de Europese Unie, de Europese Economische Ruimte en Centraal- en Oost-Europa vertegenwoordigt.

Annuska Keerseblick, Stan Reusen, Günther Blauwens

Afgeschafte treinen door personeelstekorten

Sinds maandag 23 mei zullen tien piekurtreinen (vooral in de provincie Antwerpen) tijdelijk niet meer rijden door een tekort aan treinbegeleiders. Dat liet de NMBS weten via een persbericht.

In 2019 onderhandelde ACOD Spoor over specifieke maatregelen voor het treinbegeleidingspersoneel met de directie. Een van de engagementen was de volgende maatregel: "Het management ziet er proactief op toe dat de personeelsbehoeften, in functie van het transportplan, afdoende en bestendig worden aangevuld."

We stellen vast dat er nu treinen afgeschaft worden omwille van personeelstekorten bij het treinbegeleidingspersoneel. Toch zijn er niet alleen problemen bij het treinpersoneel, ook bij het stationspersoneel en bij Securail zijn er tekorten. ACOD Spoor eist dat het engagement van 2019 wordt nagekomen zodat er geen treinen meer moeten afgeschaft worden wegens personeelsgebrek. Bovendien heeft het tekort aan personeel een weerslag op het

welzijn en het sociale leven van onze mensen. ACOD Spoor vroeg daarom een onderhoud met de verantwoordelijke directeur van betrokken directie.

Günther Blauwens, Nicky Masscheleyn

'Fietsleasing' Zonder sociaal overleg

Tijdens de paritaire subcommissie van 4 mei stond op de dagorde de presentatie van 'My Bike', het project van 'Fietsleasing'. We werden voor de aanvang van de presentatie gevraagd hierover niet te communiceren om de Belgische spoorwegen de scoop te garanderen op drie juni, 'Wereldfietsdag'. Het gemeenschappelijk vakbondsfront antwoordde hierop dat dit principieel onmogelijk is. Als vakbond bepalen we zelf onze communicatie, zowel inhoudelijk als qua timing.

Het management besliste dan de presentatie niet te geven en het document van de dagorde te nemen. Het My Bike-plan werd vervolgens op vrijdag 3 juni op intranet gepubliceerd, zonder voorafgaand overleg. We hadden nochtans een paritaire subcommissie op 1 juni, vlak voor de Wereldfietsdag. Het plan publiceren zonder te melden dat de vakbonden hierbij niet werden betrokken, is niet netjes. De deur dicht doen, heet dat in de koers. Bij het lezen van het plan begrijpen we des te beter de geheim-

zinnigheid rond My Bike. Er werd al een tijd rond het onderwerp gefietst. We zouden dit plan immers zeer kritisch benaderen bij presentatie ervan.

De valkuil zit in het inruilen van kredietdagen en/of een voorschot op de jaarlijkse premie als bezoldigingselement. Het mag dan wel vrijwillig zijn, de aangehaalde voorbeelden op intranet leggen wel de focus op het inruilen van kredietdagen. Kredietdagen dienen hier niet voor. Alle middelen zijn blijkbaar goed om het gat dicht te rijden met de personeelstekorten, terwijl eerder het peloton vergroot moet worden.

Laat ons duidelijk zijn: wij willen het gebruik van de fiets bevorderen en hebben daarom altijd gepleit voor de toekenning van een zo gunstig mogelijke fietsvergoeding aan het spoorwegpersoneel en bij uitbreiding een fietsleasing. Wij zijn echter van mening dat de toekenning van deze voordelen niet kan worden ingewisseld tegen kredietdagen.

Daarenboven overschrijdt een fietsleasing met kredietdagen als bezoldigingselement een eenvoudig informatiedocument en moet dit op de paritaire subcommissie voorgelegd worden.

Wij hebben een brief gericht aan de directeur van HR Rail om dit dossier opnieuw op de agenda van de nationale paritaire subcommissie te plaatsen. ACOD Spoor hecht veel belang aan de eerbiediging van de 36-uren werkweek.

Günther Blauwens, Nicky Masscheleyn

Staking bij De Lijn en de MIVB was een groot succes!

ACOD TBM staat zoals steeds op de barricade en dit was niet anders tijdens de actie voor de openbare diensten op 31 mei 2022. De staking was zowel bij De Lijn in Vlaanderen als bij de MIVB in Brussel een zeer groot succes. Overal waren er piketten en samenkomsten in bus-, tram-

en metrodepots. Voor onze sector waren de vooropgestelde punten dan ook zeer belangrijk. Dank voor jullie solidariteit en inzet om onze vakbondseisen rond koopkracht, pensioenen, investeringen in personeel en openbare diensten en de sociale dialoog in de verf te zetten! En dank voor

jullie aanwezigheid tijdens de nationale betoging op 20 juni.

Samen staan we sterk.

Stan Reusen

Expansiedrang negeert belangen eigen personeel

Een krantenkop en een flash deed ons de voorbije dagen de wenkbrauwen fronsen. bpost neemt IMX over, een bedrijf in Parijs dat internationaal post en pakjes verstuurt.

Dirk Tirez, CEO van bpost, pakt graag uit met de nieuwe internationale naam bpostgroup. Er is een nieuw logo, uiteraard met de bijbehorende kosten. Maar wat is de zogenaamde 'bpostgroep'?

Het is een overheidsbedrijf dat instaat voor de Belgische postbedeling, bekend onder verschillende namen, waarvan de Regie der Posterijen, De Post en bpost de meest recente zijn. Het merendeel van de winst wordt in België gemaakt, hier werken ongeveer 27.500 mensen voor bpost.

Is het geen tijd dat alle middelen en energie naar de moederfirma gaan in plaats

van nog dochterfirma's bij te kopen? Het zijn onzekere tijden in het postaal landschap. Dan is het toch niet meer dan logisch dat alle aandacht gaat naar waar het om draait, namelijk het postpersoneel in België, dat zich altijd heeft ingezet en dat nog steeds doet voor het bedrijf?

Dat bpost zich maar eerst bewijst ten opzichte van het personeel van het moederbedrijf, alvorens het buitenlandse markten probeert te veroveren.

ACOD wil erkenning voor het personeel en zijn inzet, geen verdere expansie. Dat is waar wij voor vechten.

Geert Cools

Actisoc Tussenkomst kindervakanties

De sociale dienst van bpost, Actisoc voorziet in een tussenkomst van 75 euro in de kosten van een kindervakantie. Alle statutairen, baremieke contractuele personeelsleden en hulppostmannen in actieve dienst (op voorwaarde dat zij ononderbroken één jaar in dienst zijn) kunnen hiervan genieten. De tussenkomst geldt voor kinderen van 3 tot 18 jaar die deelnemen aan een kindervakantie, georganiseerd door een erkende organisatie, binnen de schoolvakanties.

Bezorg een volledig ingevuld attest ('Aanvraag tussenkomst kindervakanties') binnen de zes maanden na het verblijf aan

Actisoc – Kindervakanties – 1105 Brussel. Jaarlijks kan er per kind één tussenkomst worden gevraagd. Het in te vullen attest is beschikbaar op het intranet en bij uw plaatselijke militant of gewestelijk secretaris ACOD Post.

Ook voor de andere tegemoetkomingen van Actisoc kan je steeds terecht bij je gewestelijk secretaris ACOD Post of rechtstreeks via infosoc@bpost.be of Actisoc, 1105 Brussel, 02 276 82 82.

Interview met Rita Roeland "Ik zal me niet vervelen na mijn pensioen"

Rita Roeland, onze collega en sectorafgevaardigde voor ACOD Post gaat met pensioen. Tijd voor een gesprek en een terugblik op de lange carrière van deze sterke vakbondsvrouw.

Jij was al op zeer jonge leeftijd aan het werk en aangesloten bij de vakbond.

Rita Roeland: "Inderdaad. Na mijn studies Snit en Naad – ik was toen 14 jaar – vonden mijn ouders dat ik moest gaan werken. Voor hen was het vanzelfsprekend dat ik me bij de rode vakbond aansloot. En zo geschiedde.

Mijn eerste job was als inslapend dienstmeisje – van maandagmorgen tot vrijdagavond – bij een arts en kinesiste in Brugge. Na enige tijd beseftte ik dat dit geen job voor mij was en solliciteerde ik bij de RVA. Op mijn 16de kon ik aan de slag in een wijnhandel, waar ik de wijn bottelde. Hier werd ik op mijn 18de ontslagen omdat ik ging trouwen. Nu is dit ondenkbaar, maar toen waren er nog bedrijven waar je als getrouwde vrouw niet aan de slag kon of mocht blijven werken. Vervolgens heb ik zeven jaar in Destelbergen in de textiel gewerkt, in een fabriek waar dassen werden gemaakt."

Kiemde daar je syndicale carrière?

Rita Roeland: Ja. Collega's merkten op dat ik het goed kon uitleggen en vroegen of ik geen interesse had om afgevaardigde te worden. Ik zag dat wel zitten en stelde me kandidaat bij de eerstvolgende sociale verkiezingen. Ik werd verkozen en startte zo op mijn 22ste mijn vakbondsloopbaan. Ik vond dit zeer interessant en kreeg de kans syndicale vorming te volgen. De lessen waren op zaterdag, maar dat deerde me niet,

ik was leergierig en dankbaar dat ik deze gelegenheid kreeg. Met de vergaarde kennis kon ik collega's helpen en hen de juiste info verschaffen. Ik werd het aanspreekpunt in de fabriek en haalde hieruit voldoening."

Hoe ben je bij bpost terechtgekomen?

Rita Roeland: "De textielsector zat in slechte papieren en ik was ook niet van plan om die job in de fabriek de rest van mijn loopbaan te blijven doen. Begin mei 1990 schreef de Regie der Posterijen een examen voor postmannen uit. Het examen werd georganiseerd in de Expo in Gent, ik was daar niet alleen. Enkele weken later kreeg ik bericht dat ik geslaagd was en kon ik beginnen als postbode. De aangeboden betrekkingen waren in Antwerpen of Brussel. Ik startte in het kantoor van Jette en hoopte na een zestal maanden overgeplaatst te worden naar het Gentse, ik woonde in Zwijnaarde. Vooral omdat ik ondertussen twee dochters had, Ann was zeven en Isabelle acht jaar. Maar het beviel me zo goed in Jette, dat ik er gebleven ben. Om een vaste dienst te verkrijgen, volgde ik in avondschoon Franse les en met resultaat: ik slaagde voor mijn taalexamen bij Selor en kreeg een vaste dienst. In Jette ben ik veertien jaar postbode geweest."

Wat blijft je het meeste bij van je periode als postbode?

Rita Roeland: "In de jaren '90 had je postbode nog de tijd om een sociale rol te vervullen. Tijd om te praten met de mensen en te helpen waar nodig: een kleine boodschap, een laken helpen opsplooiën enz. Eén voorval is me altijd bijgebleven. Bij de uitreiking van een pensioen aan een blinde man, vroeg hij me om een brief van zijn dochter, die met verlof was, voor te lezen. Dit kleine gebaar maakte die man zo gelukkig en dat gaf me een warm gevoel."

Hoe ziet je syndicale carrière bij ACOD Post eruit?

Rita Roeland: "Tijdens een werkonderbreking in Jette zei de toenmalige sectorafgevaardigde Robert Lefrancq: 'Rita, meisje, we hebben je nodig' en zo werd ik militant. Ik volgde alle syndicale opleidingen en in 2004 werd ik gevraagd om me kandidaat te stellen als sectorafgevaardigde. Wat ik ook deed en in maart werd ik verkozen. Daarna werd ik op de volgende vierjaarlijkse congressen steeds herkozen, zodat ik tot op de dag van vandaag mijn job met veel plezier heb kunnen voortzetten. Je weet waaraan je begint. De leden bellen je niet voor plezierige zaken. Wanneer je de mensen dan kan helpen schenkt dat voldoening. Het is geen gemakkelijke job. Je moet elk verhaal nagaan, meestal ligt de waarheid ergens in het midden. Je moet vooral heel goed kunnen luisteren en geen overhaaste beslissingen nemen. Tot vandaag blijft dit een uitdaging die de job zeer boeiend maakt. De laatste 10 jaren waren de mooiste, ook omdat ik gegroeid ben in de job en weet hoe ik de zaken best aanpak. Ik heb veel mensen leren kennen en weet wie ik voor bepaalde dossiers moet aanspreken. Ik ken ondertussen Brussel als mijn broekzak. De zes maanden Brussel zijn 32 jaren geworden."

Wat brengt je pensioen? Wat staat er op het programma?

Rita Roeland: "Heel veel. Ik woon nu met mijn man ongeveer 1,5 jaar in Vloesberg-Flobecq en heb daar een buurtcomité opgericht. Daar wil ik verder mijn tijd en energie insteken. Voorts wil ik vrijwilligerswerk doen. Ik weet wie in mijn omgeving hulp nodig heeft en zal die ook aanbieden. Ik spring ook bij in de plaatselijke voetbalclub: helpen in de kantine tijdens de wedstrijden, truitjes wassen... En dan is er natuurlijk mijn kleinzoon Jonas. Hij komt regelmatig op bezoek en blijft graag slapen. Nu ik thuis ben, kan hij nog vaker komen en heb ik tijd om samen leuke dingen te doen. Ik zal me zeker niet vervelen, daar ben ik niet bang voor."

Rita Roeland: "Je weet waaraan je begint. De leden bellen je niet voor plezierige zaken. Wanneer je de mensen dan kan helpen schenkt dat voldoening."

ligerswerk doen. Ik weet wie in mijn omgeving hulp nodig heeft en zal die ook aanbieden. Ik spring ook bij in de plaatselijke voetbalclub: helpen in de kantine tijdens de wedstrijden, truitjes wassen... En dan is er natuurlijk mijn kleinzoon Jonas. Hij komt regelmatig op bezoek en blijft graag slapen. Nu ik thuis ben, kan hij nog vaker komen en heb ik tijd om samen leuke dingen te doen. Ik zal me zeker niet vervelen, daar ben ik niet bang voor."

Rita, jij hebt je pensioen dubbel en dik verdiend! Aan het werk vanaf je 14de en ten dienste van je collega's van je 22ste. Al die jaren met een onuitputtelijke motivatie, steeds klaar om te helpen, onze leden bij te staan, te verdedigen. Respect! Respect! Respect!

Heb je nog een slotwoord?

Rita Roeland: "Ik bedank de gehele ploeg van de Vlaamse Interge-westelijke van ACOD Post voor de fantastische samenwerking. Een hechte ploeg, allemaal kameraden en hier hou ik eraan voormalig algemeen secretaris Jean-Pierre Nyns te bedanken. Hij was de drijvende kracht die het beste uit ieder van ons wist te halen. Ik heb er ook het volste vertrouwen in dat de huidige algemeen secretaris Geert Cools de ploeg goed naar de toekomst zal leiden. Ik wens jullie allen een strijd bare toekomst en we zien elkaar zeker nog weer."

Bedankt Rita, geniet van je pensioen.

Opnieuw naar sectorale acties?

Bovenop de nationale interprofessionele actiekalender - vooral in functie van koopkracht en syndicale rechten ter verdediging van allen, aangestuurd door het ABVV - en veelvuldige lokale conflictueuze situaties, zal ACOD Gazelco binnenkort evalueren in hoeverre opnieuw daden bij woorden moeten gevoegd worden in de sector van gas en elektriciteit.

Sinds 2019 loopt immers nog steeds een sectorale stakingsaanzegging. De verzamelde werkgevers hebben nog steeds niet gedaan wat ze toen beloofd hebben, namelijk ervoor zorgen dat in een aantal sectorale dossiers 'zichtbare vooruitgang moet geboekt worden in de onderhandelingen, waarbij pensioenen de prioriteit zijn'. In dat jaar vond een vergadering plaats met vier CEO's, twee personeelsdirectrices en de vakbonden, waar dit beloofd werd.

Recent bracht ACOD Gazelco deze beloftes in herinnering bij de werkgeversfederaties en rechtstreeks bij de eindverantwoordelijken van grote ondernemingen in onze sector. We brachten hierbij ook in herinnering over welke dossiers dit hoofdzakelijk gaat. Enkel in functie van pensioenen werd zichtbare vooruitgang gerealiseerd, hoewel momenteel zelfs dit dossier niet helemaal afgehandeld is.

De door de werkgevers gevraagde opsomming van knelpunten is hieronder terug te vinden. Dit is de letterlijke tekst die we toen bezorgden.

"Hieronder een herhaling van een niet-limitatieve lijst van discussiepunten, die voor Gazelco (en andere syndicale organisaties) aanleiding gegeven heeft om op 28 februari 2019 een sectorale aanzegging tot acties in te dienen. We trachten hierin prioriteiten te leggen, zoals door de werkgevers gevraagd op 17 mei 2019, hoewel alle aangehaalde punten hun belang hebben voor Gazelco. Enkel een ernstige concrete vooruitgang hierin kan mogelijk een herstel van een sociale vrede met zich meebrengen.

- Elgabel (incl. Regime B)
- Kwalificatiemethode
- Verplaatsingen
- Getrouwheidsverlof
- Tewerkstelling (contracten bepaalde duur, akkoord 1962, akkoord 1967, eindeloopbaan ('best practices' werkbaar werk))
- Personeelstarief E & G
- Rechthebbenden gezondheidszorgen
- Syndicaal statuut

Voor sommige van deze knelpunten werden verbeteringen gevraagd (Elgabel, verplaatsingen, personeelstarief, rechthebbenden), voor andere (kwalificatiemethode, getrouwheidsverlof, tewerkstelling- ook vastheid van betrekking en beperking van onderaanneming- en syndicaal statuut) het eenvoudige respect door werkgevers van hetgeen bestaat in deze ma-

teries. Indien niet snel het beloofde ook effectief een gunstig gevolg kent, zal ACOD Gazelco hierover alle (personeels)leden informeren, sensibiliseren en waarschijnlijk mobiliseren om duidelijk te maken wat wij begrepen hebben van de ook door de werkgevers gebruikte woordenschat.

Jan Van Wijngaerden

Proximus

Vakbonden uitgenodigd in hoorzitting Kamercommissie

Op 10 mei werden de vakbonden uitgenodigd voor een hoorzitting in de Commissie voor Mobiliteit, Overheidsbedrijven en Federale Instellingen in het kader van de strategische visie van Proximus. Een ideaal moment om de commissieleden een meer realistische kijk op de zaken te geven want wat de CEO en de voorzitter van de raad van bestuur bij hun bezoek aan het parlement eerder dit jaar lieten horen, deed bij momenten pijn aan de oren. Het gaf ons de kans stil te staan bij de ontslagronde van 2019 en de gevolgen ervan, die zich nog steeds laten voelen.

Onder het mom van digitalisering kregen we een plat besparingsplan voorgeschoteld, een samenraapsel van (foute) cijfers, reorganisaties en outsourcing, op de kap van het personeel. Medewerkers werden maanden gegijzeld door onzekerheid. En ja, sinds de bom is gevallen hebben we al een lange weg afgelegd. We konden collectieve overeenkomsten afsluiten met maatregelen die zowel op het vlak van koopkracht als welzijn voor de medewerkers positieve elementen bevatten. Maar dat er diepe wonden werden geslagen is een feit en die genezen niet zo snel.

Het bedrijf, of beter, de medewerkers bleven achter met onderbemande diensten en een hoge werkdruk. Ze worden geconfronteerd met de gevolgen van de nieuwe HR-regels, zorgen voor nog meer onderscheid tussen statutairen, contractuelen en nieuwe medewerkers, met andere, slechtere, arbeids- en loonvoorwaarden.

Grote flop

Digitalisering? De realiteit is dat medewerkers dagelijks, al jarenlang, te maken krijgen met slecht functionerende IT-tools. Een resultaat van offshore IT? Remote consultancy? De medewerkers in direct contact met de klant, zoals collega's uit de shops, uit de callcenters, maar ook de technici en lasserders op het terrein, de back-office medewerkers: zowat iedereen is de dupe...

De directie is zich hiervan bewust (beveert ze) en probeert via allerlei actieplannen een oplossing te bieden. We zijn verheugd te vernemen dat het een van de topprioriteiten is van de CEO en dat er al stappen werden gezet om deze toestanden een halt toe te roepen, maar de emmer is al overgelopen. We kunnen alleen maar besluiten dat de digitalisering waarop het hele transformatieplan steunde een grote flop was en nog steeds is.

In 2019 was er nog de creatie van de joint venture rond het mobiel toegangsnetwerk, Mwingz, en het nieuws dat Proximus via een nieuwe dochteronderneming, ADA, artificiële intelligentie en cyber security zou aanbieden aan Proximus en haar filialen was nog niet koud, of het bedrijf kwam alweer met een nieuwe transfer van activiteiten op de proppen, ditmaal rond Doktr. Proximus streeft naar eigen zeggen ernaar erkend te worden als talentontwikkelaar, een kweekvijver te zijn van digitale talenten en nieuw talent aan te trekken. Alleen zijn er dan die beslissingen van de raad van bestuur... Komen die niet eerder neer op uitverkoop van talenten? We vragen ons luidop en vooral bezorgd af wie de volgende keer aan de beurt zal zijn.

Geen verrassingen meer

"Proximus zoekt 3.000 extra werknemers voor 'glasvezelrace'" kopten de kranten. Uiteraard juichen we werkgelegenheid toe, maar toch blijft het bitter om te lezen voor de medewerkers die moesten vertrekken met het FFP-transformatieplan. En het is nog maar de vraag hoeveel jobs er daarvan binnen Proximus zullen komen. Er zal trouwens meer nodig zijn dan de jobsite in een ander kleedje te steken om nieuw talent aan te trekken en om het goud van de onderneming, de medewerkers dus, aan boord te kunnen houden.

Dan was er nog het voorstel van minister De Sutter: een waarnemer bij Bpost en Proximus aanstellen. De steun voor het voorstel was uit verscheidene hoeken in de commissie te horen, de tegenstanders bleven oorverdovend stil. Liever een grote mond in de media opzetten en karikaturen van de medewerkers maken. Ondertussen besliste het kernkabinet dat er dan toch geen waarnemer komt.

We konden lezen dat Proximus had gesuggereerd om met een 'afgesproken kader' te werken in plaats van met een ministeriële waarnemer. De vraag is nu in welke mate de vakbonden in dat 'relationship agreement' zullen betrokken worden. Per slot van rekening zijn de medewerkers de echte meerderheidsaandeelhouder van dit bedrijf. Als hun vertegenwoordiger vroegen we alvast transparantie over de 'no-surprise policy' en hoe Proximus de rol van de vakbonden daarin ziet. Ook wij worden liever niet meer onaangenaam verrast!

Annuska Keersebilck

Allen aan boord voor bilijk transport

Samen met de collega's van sector Spoor en sector TBM tekende onze sector present op het zesde congres van de Europe-

se Transport Federatie (ETF) met als thema 'All Aboard! Destination: Fair Transport'. Voor meer info verwijzen we naar de pa-

gina's van ACOD Spoor in deze editie.

ACOD Telecom Vliegwezen paraat op de nationale actiedag

Bedankt aan alle leden en militanten om zo massaal aanwezig te zijn! Enkele sfeerbeelden...

Proximus Nieuws uit het paritair comité

Opleidingsplan 2022

Dit dossier geeft een overzicht van de ambities en verwachtingen op het vlak van opleiding, alsook de leerprioriteiten voor 2022 per business unit. Ook de KPI-resultaten van 2021 komen aan bod. Daar was de doelstelling dat 95 procent van de medewerkers minstens twee dagen opleiding zou volgen. Echter, slechts 65 procent heeft dit minimum gehaald en in sommige delen van de organisatie lag dat percentage zelfs nog lager.

Het goede nieuws is misschien wel dat er al verscheidene actieplannen werden opgemaakt en dat specifieke initiatieven zullen worden gelanceerd om het leren te stimuleren. Toch heeft de ACOD tijdens het paritair comité haar bezorgdheid geuit. Er werd al een stap vooruit gezet, maar er moet blijvend ingezet worden op leren.

Compensatie van wettelijke en bijkomende feestdagen - planning vakantieverlof 2023

In 2023 vallen 1 januari en 11 november

op inactiviteitsdagen. De twee compensatiedagen zullen worden toegevoegd aan het vakantieverlof. De twee en een halve compensatiedagen voor de namiddag van 22 juli, 2 november en 15 november worden eveneens toegevoegd aan het vakantieverlof. Gezien 26 december op een dinsdag valt zal de vrije dag op de dag zelf worden toegekend.

In het Franstalig onderwijs in Wallonië en in Brussel worden de schoolvakanties herzien vanaf het schooljaar 2022-2023. Op een periode van zeven weken les volgen telkens twee weken rust. De herfst- en krokusvakantie zullen voortaan dus twee weken duren en de zomervakantie wordt ook ingekort.

Het gevolg van deze aanpassing is dat er steeds periodes zullen zijn waarin slechts één taalgemeenschap schoolverlof heeft en de andere niet. Artikel 7, §1 van het reglement van de afwezigheden stelt dat de norm van aanwezigheid verschillend is buiten de schoolvakanties, tijdens de korte schoolvakanties en in juli/augustus.

Proximus zal deze regel intact laten en de lagere aanwezigheidsnormen toepassen in alle periodes waarin er voor minstens één taalgemeenschap een schoolvakantie loopt.

Wanneer een schoolvakantie niet in beide taalgemeenschappen op dezelfde datum aanvangt, zal voor de bepaling van de termijn van drie maanden waarbinnen de aanvragen voor vakantieverlof tijdens dat kort schoolverlof moeten worden ingediend om voorrang te genieten (in het jaarlijks dossier over feestdagen en verlofplanningen) voor beide taalgemeenschappen rekening gehouden worden met de startdatum van de taalgemeenschap waarin de schoolvakantie het eerst aanvangt. Op die manier krijgen de Nederlandstalige en Franstalige personeelsleden in tweetalige diensten dezelfde rechten als een deel van de schoolvakanties van beide taalgemeenschappen overlappend is. Het reglement van afwezigheden wordt dan ook in die zin aangepast.

Annuska Keersebilck

Actiedag 31 mei Sloot perfect aan bij malaise Vlaamse overheid

Dat de ACOD gezamenlijk een vuist zou maken tegenover het gedrag van alle Belgische regeringen stond in de sterren geschreven. Dat deze actiedag een groot succes zou zijn eveneens. Alle aangesneden thema's matchen perfect met de malaise die we momenteel beleven bij de Vlaamse regering.

1. Verhoging van de koopkracht

Dit vragen we al 22 jaar en eisen we op nieuw in een onderhandeling over een sectoraal akkoord. Deze onderhandelingen geraken maar niet van start. Een hoofdreden is dat minister Somers dit wil koppelen aan het dossier '5 Sporen' waarin naast een nieuw beloningsbeleid en de verhoging van de tweede pensioenpijler ook sprake is van een nieuwe aanval op de ziekteregeling waardoor de statutairen die nu de volle 100 procent loon blijven behouden voortaan bij langdurige ziekte na een of meer maanden - de termijn zou afhankelijk zijn van de onderhandelingen - zouden gelijkgesteld worden met de privésector. De vakbonden staan daar recht tegenover met hun voorstellen en vragen een bijkomende ziekteverzekering voor langdurig ziek contractueel personeel. Men wil geld afnemen van zieke mensen en dit stoppen in de tweede pensioenpijler. Men vergeet hierbij dat de ziekteregeling van statutair personeel deel uitmaakte van vorige sectorale akkoorden, waar deze regeling een compensatie was voor het ontbreken van een baremieke verhoging. In de toekomst wil men het statutair ambt laten uitdoven. Wie statutair is zou dat blijven, wie nieuw is wordt contractueel geworven. Uiteraard zullen we ons hier tegen verzetten. Slechtere ziekteregeling,

minder pensioen. Neen, we zullen ernaar streven dat er meer statutairen komen, betere lonen en betere pensioenen. We hadden op het Sectorcomité 18 ook meermaals gevraagd naar een verhoging van de onkostenvergoeding voor thuiswerk, gelet op het verplichte thuiswerk tijdens corona. Daarvan is niets in huis gekomen. Nu komen daar de torenhoge energieprijzen bovenop. Ondertussen bespaart de Vlaamse regering volop op haar gebouwen waarin nog slechts voor 60 procent van het personeel een werkplek is voorzien. Dus, als iedereen op dezelfde dag naar kantoor zou gaan, moeten vier op tien medewerkers rechtstaan! Eentje om eens te overwegen als actie en dui-ding.

2. Een betere sociale dialoog en garantie van de syndicale vrijheden

Dit onderwerp staat ook hoog op de Vlaamse agenda, gelet op het gebrekkige overleg met minister Somers en bij uitbreiding met de regering Jambon. Tegen minister Somers hebben we zelfs samen met LRB een vertrouwensbreuk gesignaleerd aan de Vlaamse regering. Dit euvel geraakt moeilijk uitgeklaard en verstoort zwaar de werking binnen beide sectoren. Liegende ministers: dat hoort niet! De situatie is tegenover vroeger toch sterk veranderd, toen ministers nog hun verantwoordelijkheid namen en zelf hun ontslag indienden als zij of zelfs hun kabinet of administratie de mist ingingen. Aangaande syndicale vrijheden stellen we enkel nog vast dat er een soort van dictatuur is en er bij onderhandelingen en overleg, in geval van groot dispuut tussen Vlaamse regering met de drie vakbonden, niet meer naar

een oplossing via sociale dialoog wordt gezocht. We zullen in de toekomst toch harder moeten gaan optreden.

3. Investeren in de openbare sector en kwalitatieve jobs

Vlaanderen heeft zich de voorbije jaren al meer in een kwaad daglicht geplaatst. Zie dossiers als PFOS/PFAS (niet alleen in Zwijndrecht), de malaise bij Opgroeien Regie (Kind en Gezin met een nieuwe naam) in de kinderopvang en we kunnen nog een eindje doorgaan. Dit is allemaal te wijten aan de overvloedige besparingen op personeel door opeenvolgende Vlaamse regeringen. Inspecties waren niet nodig want deze zouden de bedrijven kunnen schaden. Alles voor de vriendjes van Voka en Unizo ten koste van de bevolking. Dan zwijgen we nog over de aanpak van de coronacrisis tijdens dewelke ettelijke miljoenen vloeiden naar malafide privéfirma's, terwijl het weinige personeel van het agentschap Zorg en Gezondheid schitterde in efficiëntie en de trein nog op de rails hield. Vele en vele miljoenen worden naar privébedrijven gesluisd voor consultancyopdrachten die mits werving van eigen mensen maar een derde van dat geld zouden kosten. ACOD Overheidsdiensten Vlaams beklemtoont meer dan wie dan ook dat er moet geïnvesteerd worden in de openbare sector en dat er meer kwalitatieve jobs moeten komen.

4. Versterking van de pensioensystemen

Er wordt steeds geopperd dat de staatspensioenen de hoogste zijn. Dit is een grove leugen, als we vergelijken met vele

privébedrijven waar er een degelijke tweede pensioenpijler is. Voor het contractueel personeel bij de Vlaamse overheid wil men binnen drie jaar gaan naar 5 procent, terwijl 8,5 procent het equivalent zou opleveren van het ambtenarenpensioen. Een privépensioen kan aangevuld worden met een tweede pijler die kan gaan tot 9,5 procent. Als men weet dat twee derde van het personeel uit de private sector van deze tweede pijler geniet, dan begrijpt men dat wij niet de hoogste pensioenen van Vlaanderen hebben. Het pensioen mag uiteraard iets meer zijn!

Alle actiepunten van de stakingsdag kwamen voor in het dossier van de te bedanken. Het spreekt vanzelf dat dit voor ons een eerste test was om te peilen naar actiebereidheid. Deze was meer dan geslaagd. We hadden vooraf bepaald om één sluis te bezetten. Er waren een driehonderd rode actievoerders aan de sluis van Wintam verzameld, aangevuld door een veertigtal blauwe. Groen blonk uit door afwezigheid. Toch waren er verscheidene sluizen gesloten door acties van onze sluiswachters. Meer nog, ook de zeehavens van Antwerpen, Gent en Zeebrugge deelden mede klappen uit aan de Vlaamse regering door acties van verkeersleiders, matrozen en schippers waardoor geen loods aan boord geraakte en er meer dan 100 schepen de havens niet in of uit konden.

We werden al meermaals uitgenodigd door minister Somers en op 13 juni waren we gevraagd door minister-president Jambon, die opeens tijd vond om met de vakbonden te spreken. Dit heeft ongetwijfeld te maken met de actiebereidheid die er duidelijk was en is. De Vlaamse regering heeft opnieuw haar toponderhandelaar Dirk Vanderpoorten uit de kast gehaald. Deze was eerder voorzitter van het Sectorcomité 18 en is secretaris-generaal bij het departement WSE. Hij was het die de VIA 6-onderhandelingen tot een goed einde heeft gebracht, met als resultaat meer koopkrachtverhoging en meer jobs in de zorg. Wij zullen echter scherp moeten blijven. Dit betekent de onderhandelaar en vooral de Vlaamse regering onder druk blijven zetten met het ultieme stakingswapen achter de hand. Open VLD en vooral NVA willen af van de ambtenaren, maar wij denken niet dat de bazen van NVA, zijnde Voka, tevreden zullen zijn met stakingen bij de binnenvaart en de zeevaart. Principes tegenover veel geldverlies voor hun bedrijven, dat wordt hun keuze. Zeker nu tijdens de energiecrisis willen wij de economie niets in de weg leggen. Wat er gebeurt, zal het gevolg zijn van het gedrag van de Vlaamse regering!

Jan Van Wesemael, Chris Moortgat

Buitengewoon congres ACOD Overheidsdiensten Congres kiest zes rode speerpunten voor de toekomst

Op 24 en 25 mei hield ACOD Vlaamse en Federale Overheidsdiensten haar buitengewoon congres. Zowat 200 congresafgevaardigden zakten af naar het auditorium van de Floreal in Blankenberge.

Secretaris uitzwaaien en nieuwe secretaris verkiezen

Het buitengewoon congres kwam er omdat een nieuwe secretaris moest verkozen worden in opvolging van Gino Hoppe. Het congres en onze sector brachten een uitgebreide hulde aan kameraad Hoppe voor zijn jarenlange inzet voor onze vakbond. Een duidelijk ontroerde Gino had het laatste woord van het congres. Maar voordien werd Robby De Kaey unaniem verkozen tot nieuwe secretaris. Robby bedankte iedereen en zette zijn mijlpalen uit in een eerste toespraak. In haar gelegenheidstoespraak zei voorzitter Chris Reniers dat wij als openbare diensten de spil zijn van én de economie én van het sociaal weefsel van onze maatschappij.

Zes Rode Speerpunten

De sector Overheidsdiensten maakte van de gelegenheid gebruik om ook een inhoudelijk luik toe te voegen aan het buitengewoon congres. We hebben een aantal wijzigingen besproken en goedgekeurd aan ons huishoudelijk reglement. Maar we hebben vooral de congresstekst met de Zes Rode Speerpunten besproken. Alle gewesten en comités konden amendementen indienen, wat ook gebeurde. Na toelichting, discussie, en debat werden de meeste amendementen goedgekeurd. De zes rode speerpunten geven krachtig richtingen aan voor onze sectorwerking om verder vooruit te gaan.

De Zes Rode Speerpunten zijn de volgende.

1. Zonder leden geen vakbond.
2. Onze vakbondsafgevaardigden als hart en motor van ACOD Overheidsdiensten.
3. Versterking van de comités en ondersectoren.
4. Een laagdrempelige en resultaatgerichte dienstverlening.
5. Vooral strijdvakbond, maar ook onderhandelingsvakbond.
6. Een sterke vakbond zijn in een sterke overheid.

Met deze speerpunten gaan we de komende twee jaar aan de slag. Het is duidelijk dat de speerpunten niet op zichzelf staan. Ze moeten samengenomen worden met de inhoudelijke toekomstperspectieven van onze nationale ACOD en met de congresstukken van ons Vlaams en federaal ABVV. Deze syndicale inhoudelijke mix moet van onze sector een sterke organisatie maken in een sterke overheid.

Samen er tegenaan!

Samen zullen we dat waarmaken. Samen met onze militanten, syndicaal afgevaardigden, gewestelijke en nationale secretarissen kunnen wij onze leden verdedigen tegenover de werkgever, de overheid en de regering. Wij allen samen zijn het hart en de kracht van onze vakbond. De ACOD is niet voor niets de strijdvakbond. We mogen daar fier op zijn. De congresleden waren het erover eens dat we in woelige tijden leven, zowel voor de federale pijler als voor de Vlaamse pijler. Wij zijn samen volop in actiemodus. Het is klaar dat we moeten opstaan en (re)ageren. Wij zullen dit samen laten zien tijdens de komende acties. Samen solidair zijn zal nodig zijn. Samen sterk!

Chris Moortgat, Gino Hoppe, Jan Van We-semael, Tony Six, Robby De Kaey, Yves De Rycke

Bedankt!

Na een loopbaan van 42 jaar waarvan 30 jaar in de vakbond is het tijd om de fakkel door te geven aan de volgende generatie.

In 1993 werd ik afgevaardigde in de gevangenis van Brugge en al zeer snel merkte ik dat er op vele vlakken heel wat syndicaal werk was. Vooral bij de samenwerking met de collega's van de Brusselsse en Waalse gevangenissen stelde ik mij vragen. Maar het belangrijkste was de ACOD in alle gevangenissen in Vlaanderen op de kaart te zetten. Samen zijn we daarin geslaagd, kameraden, en vandaag kan ik dan ook met trots zeggen dat de ACOD binnen het gevangeniswezen de sterkste vakbond is en dat ook zal blijven.

Vele malen kwamen we op straat om onze arbeidsvoorwaarden te verbeteren, om een 36-uren werkweek te realiseren, om een vervroegd pensioensysteem in de wet onder te brengen. De loonvoorwaarden en vergoedingen voor ploegenarbeid werden aangepast. Ik denk dan ook dat we samen erin geslaagd zijn van onze job er een te maken die respect en erkenning kreeg. Jammer genoeg stel ik vandaag nog steeds vast dat velen dat respect nog niet kunnen opbrengen.

In 2012 werd ik federaal secretaris en in 2014 algemeen secretaris van onze sector. Het zal niemand verbazen dat er plots een totaal andere manier van werken op mij afkwam, met andere bevoegdheden. Ik heb altijd geprobeerd de belangen van ons allen en vooral mijn sector en vakbond te verdedigen. Uiteraard zullen er mensen zijn die ontevreden waren, iets waarvoor ik ten andere alle begrip heb. Tegenover hen wil ik mij excuseren. De samenwerking met afgevaardigden, stafmedewerkers en collega's is wat mij betreft altijd schitterend verlopen.

Ik ben er ook van overtuigd dat de toekomst verzekerd is en de sector sterk zal vertegenwoordigd zijn en blijven tijdens alle overleg. Mijn oprechte dank voor het vertrouwen en veel succes in de toekomst.

Gino Hoppe

FOD Justitie Aanvraag syndicale premie 2021: versturen formulieren zorgt voor grote problemen

Sinds april worden onze diensten overstelpt met vragen van personeelsleden van de FOD Justitie over het feit dat zij geen of een verkeerd formulier ontvingen m.b.t. hun aanvraag van de syndicale premie voor het kalenderjaar 2021. Het probleem duikt op binnen alle diensten van de FOD (EPI, ACA, RO enz.). De oorzaak ervan is momenteel onduidelijk, al vermoeden we dat de on-boarding van Persopoint hier voor iets tussen zit. Wij vroegen aan de FOD de oorzaak van het probleem op te sporen en te zoeken naar een snelle en correcte oplossing.

Helaas werd enkel en alleen een digitale communicatie verstuurd aan alle personeelsleden met de vermelding dat zij die geen of een verkeerd formulier hadden ontvangen zich moesten wenden tot hun vakorganisatie. Er komt dus geen oplossing van de FOD zelf.

Werk je momenteel bij de FOD Justitie en ontvang je nog geen formulier tot aanvraag van je syndicale premie, neem dan contact op met het gewest via onderstaande gegevens:

- **Regio West-Vlaanderen:**

Kris Crevits- 0476 54 54 22- kris.crevits@acod.be

- **Regio Oost-Vlaanderen:**

Dieter Cools- 0467 05 58 54- dieter.cools@acod.be

- **Regio Antwerpen:**

Dirk Henderickx - 0486 41 26 90- dirk.henderickx@acod.be

- **Regio Limburg:**

Nicky Plaisier- 0486 41 26 90- dirk.henderickx@acod.be

- **Regio Vlaams-Brabant:**

Franky Derous- 0486 90 86 89- franky.deraus@acod.be

- **Regio Brussels Hoofdstedelijk Gewest (NL) :**

Joachim Vermaeren- vermaerenjoachim@hotmail.com

Hou er wel rekening mee dat, wanneer je een duplicaat moet aanvragen, de uitbetaling pas zal gebeuren eind 2022.

Ella Neirinck

Civiele Bescherming Werken kost personeel steeds meer geld

Sinds de desastreuze hervorming van de Civiele Bescherming, begin 2019, heeft de dienst met tal van problemen af te rekenen. De ligging van de overgebleven kazernes heeft een grote impact op de werking van de dienst, de verplaatsingen en de vergoedingen daarvoor die het personeel ontvangt.

De ACOD heeft altijd bezwaar gemaakt tegen de ligging van de kazernes van Brasschaat en Crisnée, gezien die zich te afgelegen bevinden om op een gerechvaardigde manier te opereren binnen ons grondgebied. Volgens N-VA'er en toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon was dit echter geen probleem. Het kan niet verbazen dat Brasschaat de thuisbasis is van Jambon. Door die ligging moeten vele kilometers worden afgelegd en duurt het veel langer om de plaats van de interventie te bereiken. De afstanden kunnen namelijk niet worden ingekort.

De ligging heeft ook een invloed op het leven van het personeel wiens kazerne gesloten is: veel langere verplaatsingstijd

in combinatie met een wijziging van het uurrooster (omwille van meer dan 30 procent minder personeel). Van vier ploegen (24 uur/72 uur) blijven er nu maar drie over met shiften die prestaties van 12 uur en 24 uur combineren. Dat leidt tot meer verplaatsingen en vermoeidheid en verstoort de rust en het privéleven van het personeel nog meer.

De terugbetaling van de verplaatsingskosten is gebaseerd op het KB Toelagen en Vergoedingen van 2017, dus op de prijs van een abonnement tweede klasse, vermenigvuldigd met het aantal verplaatsingen en gedeeld door het aantal werkdagen. Daar knelt het schoentje.

Een voorbeeld: in maart presteert een personeelslid dat op 155 km van de kazerne woont zes dagen van de tien. Hij krijgt de maximale abonnementskosten vergoed (336 euro).

- $6 \times 336 : 23 = 87,65$
- hij heeft 330 km x 6 afgelegd = 1980 km
- $87,65 : 1980 = 0,044$ euro per km.

Hoe verder de medewerker woont, hoe minder terugbetaling hij krijgt, want de prijs van het abonnement is degressief en op dit moment geplafonneerd op 336 euro. Hoe verder je woont, hoe meer het je dus kost om naar het werk te komen. Als het aantal dagen in de noemer zou overeenstemmen met het aantal dagen dat we moeten presteren (10 of 11), zou de terugbetaling eerlijker zijn. Deze situatie geldt ook voor de noodcentrales, de gesloten centra en andere continudiensten.

Onze verzoeken om de berekening te herzien, hebben nergens weerklank gevonden. Noch bij de algemene directie Civiele Veiligheid, noch bij de bevoegde ministers. Dit wordt vervolgd.

Tony Six, Joelle Brouillard

Sociale zorgakkoorden 2017 en 2020 Hoe zit het met de uitvoering ervan?

Verhoging attractiviteitspremie

Eind mei sloten de sociale partners op het kabinet van minister Vandenbroucke een akkoord over de resterende middelen (100 miljoen euro) van het sociaal zorgakkoord 2020. Een bedrag van 500 miljoen euro werd reeds uitgetrokken voor de uitrol van IFIC in de publieke en private federaal gefinancierde zorgsector. Voor de publieke (federale) zorgsector werd beslist de huidige attractiviteitspremie structureel te verhogen met 400 euro bruto (de private zorgsector doet hetzelfde maar dan met de eindejaartoeelage). Het principeakkoord zal in een protocol worden gegoten dat voor formalisering zo spoedig mogelijk zal worden voorgelegd aan Comité A.

BBT/BBK-premies

Het kabinet van minister Vandenbroucke kondigde ook aan dat de invoering van het nieuwe 'specialisatiecomplement' ter vervanging van de bestaande BBT/BBK-premieregeling zeer binnenkort een feit zal zijn (agendering ministerraad, advies

Raad van State en publicatie Staatsblad is gepland). Concreet wordt voor de houder van een BBT (bijzondere beroepstitel) een nieuwe premie ingevoerd van 2.500 euro bruto (voltijds en op jaarbasis) indien die werkt op een gespecialiseerde dienst zoals spoedopname, intensieve zorgen, oncologie... Nieuw is dat de houders van een BBT peri-operatieve zorgen met het nieuwe systeem nu ook in aanmerking worden genomen. Voor de houders van een BBK (bijzondere beroepsbekwaamheid) wordt in een premie voorzien van 833 euro bruto (voltijds en op jaarbasis). Deze nieuwe premies gelden voor de betrokken medewerkers die instappen in het IFIC-model. Als men nog niet is ingestapt, zal de werkgever een tweede keuzemoment organiseren. Gezien cumulatie van beide systemen niet mogelijk is, zal een verrekening gebeuren rekening houdend met de referentieperiode (1 september jaar voorgaand jaar tot en met 31 augustus lopend jaar, waarbij 2022 zal gelden als instapjaar). Deze premies worden zoals voorheen in een keer uitbetaald in de maand septem-

ber. De verpleegkundigen die niet instappen blijven hun recht behouden op het 'oud' systeem BBT/BBK-premie.

Toekomstagenda zorgpersoneel

Het kabinet kondigde aan dat er zeer binnenkort een overleg met de sociale partners komt over een toekomstagenda voor het zorgpersoneel. Onder meer de volgende uitdagingen zullen worden besproken: evenwicht tussen werk en privé (wisselende roosters), aanleren extra vaardigheden in het raam van nieuwe technologieën, aanpak toename agressieincidenten en gebrek aan respect, groot tekort aan gekwalificeerd zorgpersoneel, taakuitzuivering. Deze knelpunten zullen zeker nog aangevuld worden (ook vanuit werkgeverszijde en patiënten- en beroepsverenigingen).

Onderhandelingen kwalitatieve maatregelen

Ondertussen zijn ook nog onderhandelingen lopende over kwalitatieve maatregelen van het vorig sociaal zorgakkoord

2017: maatregelen i.v.m. nachtprestaties, stabiliteit in deeltijdse arbeidsovereenkomsten, vakantieregelingen, flexibele arbeidsorganisatie en uurroosters, algemeen beleid inzake verminderen en voorkomen van stress en burn-out, agressie en andere psychosociale risico's op het werk. Het sociaal luik ziekenhuisnetwerken en het luik tweede pensioenpijler moeten ook nog afgerond worden. Onlangs werd beslist (gezien zeer actueel op het terrein) het sociaal luik ziekenhuisnetwerken prioritair te behandelen.

Protocol IFIC deel 4

In de federale stuurgroep IFIC (publieke sector) werd een akkoord bereikt over een ontwerp van protocol IFIC deel 4 voor de federale publieke zorgsector. Het ontwerp heeft betrekking op de invoering van IFIC-barema's voor niet-groene functies. Eerder werden al drie andere protocollen afgesloten over de invoering van IFIC in de publieke zorgsector. Het ontwerp werd op 2 juni jl. formeel goedgekeurd (met een aantal kleine opmerkingen) op het Comité A.

Gezien de grote diversiteit van barema's op het terrein, zal over de activering van de niet-groene functies (sectorale IFIC-

functies en ontbrekende functies) op het lokale niveau onderhandeld worden, rekening houdend met de principes vastgelegd in de vorige protocollen IFIC (deel 1, 2 en 3). Weliswaar gelden daarbij een aantal voorwaarden.

- Er wordt gewaakt over de onderlinge coherentie tussen de bestaande IFIC-barema's.
- Er is geen verplichting maar wel een mogelijkheid om niet-groene functies te activeren.
- De mogelijkheid om gefaseerd te werken zoals bepaald in protocol IFIC deel 3 blijft behouden.
- Er wordt bij voorkeur prioriteit gegeven aan de functies met het grootste aantal medewerkers.
- Indien er lokaal voor bepaalde functies hoger beloond wordt dan de huidige IFIC-barema's, dan wordt hierbij rekening gehouden met de grenzen van de IFIC-financiering (budget financiële middelen).
- Lokaal overeengekomen overgangsmatregelen m.b.t. de activering van niet-groene functies kunnen niet beschouwd worden als verworven recht indien deze IFIC-functies in de toekomst verhogen van categorie bij het jaarlijks sectoraal onderhoud van deze barema's.

- Gezien de IFIC-barema's sectorale minimumbarema's zijn, kan er in geen geval en voor geen enkele functie lager verlonnd worden dan deze barema's.

Dit protocol IFIC deel 4 beoogt dus het lokale sociaal overleg maximaal te laten spelen. Belangrijk: indien een ziekenhuis voor 1 september 2022 een of meer data E heeft vastgesteld overeenkomstig protocol deel 3, kan de retroactiviteit gegarandeerd worden voor de andere functies die daarna op basis van dit protocol zouden worden geactiveerd, waarbij de financiering ervan gegarandeerd is tot eind 2022 (BFM).

Voor vragen hierover kan je uiteraard terecht bij je afgevaardigde.

Yves Derycke, Willy Vandenberghe

Immo Somers De waanzin van de uitverkoop

In zijn rijkgevolle politieke carrière is Bart Somers altijd trouw gebleven aan zijn aloude credo dat vakbonden 'het primaat van de politiek moeten respecteren'. Hij combineert het als volbloed liberaal met een ideologisch geloof in de heilzame werking van de vrije markt. Niet alleen het middenveld, ook de overheid moet voor het vervullen van essentiële maatschappelijke behoeften een stap opzij zetten.

Het huidige parcours van Bart Somers als minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen spreekt in dit verband boekdelen. Binnen de regering Jambon is hij de verpersoonlijking van de uitholling van de openbare diensten, arbitraire vriendjespolitiek en de beknotting van de democratische rechtsorde. Minister Somers heeft zich voor de kar laten spannen van de commerciële zorglobby. Die wil aan marktexpansie doen en aast op de privatisering en uitbesteding van de openbare zorg- en welzijnssector. Minister Somers laat daarom zijn ambt uithollen tot een immokantoor als onderaannemer voor de zorgvastgoedfondsen.

Traditioneel wordt de zorgsector in België door lokale besturen of het gesubsidieerde middenveld uitgebaat. Met een uitgebreid openbaar zorgaanbod kunnen (lokale) overheden veel meer greep uitoefenen op de dagprijzen in functie van betaalbaarheid en toegankelijkheid. Zo kan de samenleving de toon zetten voor de gehele zorgsector. Het beleid van de minister daarentegen levert het speelveld over aan financiële investeringsmaatschappijen en commerciële zorgketens. Dat de gemiddelde dagprijs in de profit-woonzorgcentra 65 euro is tegenover 60 in die van de openbare sector, zal de minister worst zijn.

De minister tooit zichzelf als een 'communalist'. Voor hem betekent dit de vrijheid van een lokaal bestuur om openbare diensten af te stoten en middenveldorganisaties – vakbonden in de eerste plaats – monddood te maken. De wet mag daarvoor wijken, zoals blijkt uit zijn optreden bij de afstoting van de Oostendse gezinszorg. Antwerpen mocht van hem zelfs beslissingen nemen op basis van voorstellen van het privatiseringsdecreet, dat nog niet eens goedgekeurd was. Het primaat van de politiek komt bij Somers niet alleen neer op een versterking van de uitvoerende macht. Hij gebruikt het ook om zijn eigen arbitraire machtsuitoefening – vriendjespolitiek – ten bate van partijgenoten (Tommelein in Oostende) en coalitiepartijen (De Wever in Antwerpen) goed te praten.

De overheid geeft de teugels uit handen wanneer ze van zorg een markt maakt met grote concentraties van privé eigendom en economische beslissingsmacht. De reductie van alles tot kosten en baten doet vergeten dat een overheid in de eerste plaats moet beantwoorden aan de democratische eisen van publieke verantwoordelijkheid, rechtsgelijkheid en dienstbaarheid aan de burgers. Democratie is het gezamenlijk bepalen van het algemene belang door middel van een politiek debat tussen verschillende actoren met tegengestelde visies en belangen. Het primaat van de politiek zou in essentie daarop moeten slaan. Het is exact deze

politieke functie die de liberaal Somers veronachtzaamt door de controle over essentiële maatschappelijke domeinen zoals zorg en welzijn uit handen te geven aan de privésector.

Privatisering herleidt zorgverstrekking tot een vorm van koopwaar die alleen toegankelijk is voor zij die het zich financieel kunnen veroorloven. Hoeveel je verdient, mag echter nooit bepalen welke zorg je krijgt. De uitholling van de openbare zorg zal leiden tot minder performante lokale besturen die niet kunnen beantwoorden aan de zorgnoden van de bevolking. Privatisering zet daarvoor het vertrouwen van de burger in de politiek op de helling.

De ACOD en de andere vakbonden hebben met talloze open brieven, publicaties, petities en acties het debat over de toekomst van de zorgsector zonder winstbejag aangewakkerd. We voelen ons gesteund door wetenschappers en de belangrijkste middenveldorganisaties van de brede zorg- en welzijnssector. De manier waarop de minister zich meent te kunnen bedienen van de prerogatieven van een politiek ambt maken hem politiek ongeloofwaardig en zo versterkt hij ook de antipolitieke sentimenten die leven bij de burger. De vakbonden hebben dan ook de democratische plicht om de uitverkoop van de democratie een halt toe te roepen.

Willy Van Den Berge

Dossier Immo Somers

Een privatisering met een lange historiek

2015

De invoering van de tax shift

In 2015 voerde de regering Michel een zogenaamde tax shift door. In het kader daarvan werden onder andere de patronale sociale zekerheidsbijdragen in de privésector van 32,5 procent naar 25 procent verlaagd. In verschillende opzichten was dit – in combinatie met de verlaging van de vennootschapsbelasting van 34 naar 25 procent – een financiële aderlating voor de openbare diensten en de sociale zekerheid. Denk maar aan de woorden van Alexander De Croo, toen minister van o.a. Telecom en Post: “We zetten hiermee onszelf met de rug tegen de muur, zodat we niet anders zullen kunnen dan later te besparen op de overheidsuitgaven.” De lokale besturen zagen volgens de VVSG tot 200 miljoen euro verwachte inkomsten in rook opgaan. De tax shift verlaagde immers ook de personenbelasting, met een onmiddellijke negatieve impact op de aanvullende personenbelasting die de lokale besturen heffen.

Hij bewerkstelligde bovendien een sluipende privatisering van de openbare diensten op lokaal niveau. De patronale bijdragenverlaging van 32,5 naar 25 procent was immers niet van toepassing op de openbare sector. Daardoor ontstond een groot concurrentieel nadeel voor de openbare diensten, met name in sectoren zoals de zorg waarin ook commerciële en non-profit-actoren actief zijn. Private diensten voor gezins- en bejaardenzorg (aan huis) vallen bijvoorbeeld wel onder de tax shift. Een stedelijke of gemeentelijke dienst voor gezins- en bejaardenzorg kan daarop echter geen beroep doen. Aldus ontstond een oneerlijke concurrentie – een ongelijk speelveld – die lokale besturen in een klimaat van teruggeschroefde inkomsten en opgedrongen besparingen ertoe stimuleerde hun openbare diensten af te stoten en te privatiseren.

1 oktober 2019

Privatisering van de zorg in het Vlaams regeerakkoord

Het Vlaamse regeerakkoord pleit voor een ‘krachtige overheid’. In het Vlaanderen van minister-president Jan Jambon is er echter steeds minder plaats voor openbare diensten. Van werkloosheidsbemiddeling over mobiliteit tot cultuur, onderwijs en de zorgsector: de Vlaamse regering wil zo goed als elk aspect van de samenleving openstellen voor privaat kapitaal en marktwerking. De ‘krachtige overheid’ van deze regering heeft vooral ‘marktversterkende’ ambities. De intentie is duidelijk: de openbare diensten moeten een nieuw jachtterrein worden voor de winsten van de privésector.

Eén passage uit het regeerakkoord had ook betrekking op de openbare zorgsector, meer bepaald op de zogenaamde welzijnsvereniging, een publiekrechtelijke entiteit die verbonden is aan een OCMW en in die hoedanigheid verschillende vorm van zorg aanbiedt om de grondrechten van de burgers te garanderen. Het regeerakkoord kondigde de toetreding aan van private partners in de structuren van deze welzijnsverenigingen. De uitwerking ervan bleek niet onmiddellijk hoog op de prioriteitenlijst van de regeringspartijen te staan. Wellicht omdat grote delen van de bevolking vinden dat commercieel winstbejag niets te zoeken heeft in de zorgsector.

lokale en regionale besturen

November 2020

Indiening van het privatiseringsdecreet

In november 2020 – tijdens de tweede golf van de coronapandemie – schoten parlementsleden van de drie Vlaamse meerderheidspartijen echter in actie. Ze dienden een voorstel van decreet in tot wijziging van het decreet lokaal bestuur van juli 2017. De wijziging had betrekking op de welzijnsvereniging, die volgens de indieners de mogelijkheid moest krijgen om zelf een vzw of vennootschap op te richten of er deelgenoot van te worden. De welzijnsvereniging zou dan aan deze privaatrechtelijke structuren vervolgens personeel kunnen overdragen of ter beschikking stellen (in het geval van statutaire ambtenaren) en voor bepaalde categorieën een beroep kunnen doen op de patronale bijdrageverlaging van de tax shift. Er werd voorgesteld dat de welzijnsvereniging ook erkenningen, subsidies en infrastructuur hierin kon onderbrengen. Bovendien konden private rechtspersonen – van vzw's tot naamloze vennootschappen – tot 49 procent van het kapitaal inbrengen. Het voorstel van decreet moest het dus mogelijk maken voor private marktactoren om zich in te kopen in de werkzaamheden van de openbare welzijnsvereniging. Met recht en reden spreken wij daarom over het 'privatiseringsdecreet'. Het voorstel van decreet paste volledig in de winkel van de beursgenoteerde investeringsmaatschappijen zoals Aedifica en Cofinimmo. De voorbije jaren kochten zij op grote schaal zorgvastgoed op zoals woonzorgcentra om deze tegen hoge prijzen door te verhuren aan commerciële uitbaters. Op dit moment is 26 procent van de woonzorgcentra in Vlaanderen in handen van winstgerichte bedrijven. De uitbaters – vaak vzw's die echter behoren tot commerciële zorgketens die in heel de Europese Unie actief zijn – betalen deze huurprijzen met overheidssubsidies, door te besparen op personeel en/of door hoge ligdagprijzen aan te rekenen. Vaak is het een combinatie van de drie. Het voorstel van decreet zou deze negatieve tendensen binnengebracht hebben in de schoot van de openbare welzijnsverenigingen. De private investeerders in bijvoorbeeld het zorgvastgoed van een welzijnsvereniging verwachten immers een marktconform rendement.

31 mei 2021

De herstructurering van Zorgbedrijf Antwerpen krijgt groen licht

Nog voor de indiening van het voorstel van decreet lonkte het stadsbestuur van Antwerpen (N-VA, Vooruit, Open VLD) naar het privékapitaal van beursgenoteerde investeringsmaatschappijen zoals Aedifica en Cofinimmo. Al bij de oprichting in 2009 stelde Zorgbedrijf Antwerpen – een welzijnsvereniging – een private kapitaalparticipatie in het vooruitzicht. In 2017 waren er gesprekken om 100 miljoen euro op te halen. Het stadsbestuur en de CEO van het Zorgbedrijf wilden daarvoor een aparte vennootschap oprichten om onder meer het zorgvastgoed in onder te brengen. Er was één probleem: de decretale basis hiervoor was onbestaande. Het privatiseringsdecreet diende dus om daarin verandering te brengen. Nog voor de goedkeuring daarvan in het Vlaams parlement gaf de Antwerpse gemeenteraad op 31 mei 2021 al groen licht voor een herstructurering van Zorgbedrijf Antwerpen, met onder meer de oprichting van een eigen naamloze vennootschap om het zorgvastgoed in onder te brengen en privaat kapitaal aan te trekken.

Volgens het stadsbestuur zou de zorg ondergebracht worden in een vzw zonder private kapitaalsinbreng en dus voor 100 procent publiek eigendom blijven. Maar deze vzw zal wel het zorgvastgoed huren van de vastgoedvennootschap. Kortom: het is de uitbater die betaalt voor de winsten van de private investeerder. Privatisering zorgt er dus voor dat publieke middelen wegvloeien naar private investeerders. Deze middelen kunnen niet gebruikt worden waarvoor ze bestemd zijn: zorg verstrekken. Het is geen geheim dat het privatiseringsdecreet op maat is van het Antwerpse stadsbestuur dat tegen 2030 zijn dotatie aan het Zorgbedrijf Antwerpen met 10 miljoen euro wil terugschroeven. Het Zorgbedrijf wil het zorgpersoneel onderbrengen in privaatrechtelijke structuren zodat het kan genieten van de tax shift. Dankzij de lagere patronale bijdragen kan het stadsbestuur dan besparen op de toelage en aldus de rekening doorschuiven naar de federale overheid.

8 juni 2021

Bespreking Antwerps besluit in de Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering van het Vlaams parlement

De meerderheid neemt door die beslissing een loopje met de juridische werkelijkheid. Het Vlaams parlement heeft zich immers nog niet uitgesproken over het privatiseringsdecreet dat dergelijke herstructureringen mogelijk moet maken. Daarover kwam het op 8 juni 2021 ook tot een debat in de Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering van het Vlaams parlement. De bevoegde minister Somers noemde de Antwerpse 'creatieve anticipatieve besluitvorming' een invulling van het 'right to challenge' van een lokaal bestuur richting de Vlaamse overheid. Anticiperen op een mogelijke verandering van de regelgeving vond hij als zelfverklaard communalist 'zeer verleidelijk'. De minister liet echter weten dat het Antwerps bestuur de beginselen van zorgvuldigheid en legaliteit moet respecteren en dus 'dat elke beslissing rechtsgrond moet hebben'.

Tegelijkertijd dekte hij de Antwerpse beslissing toe met de mantel der liefde, waarvoor hij steunde op artikel 1181 van het Burgerlijk Wetboek dat voorziet in de mogelijkheid van een verbintenis onder een opschortende voorwaarde. Een lokaal bestuur kan volgens de minister dus anticiperen op de wijziging van een regelgeving, zolang het een zekere terughoudendheid aan de dag legt en dit dus niet om de haverklap doet. Een verbintenis onder een opschortende voorwaarde is echter niet opgenomen in het administratief recht, iets dat de minister niet wist of naliet te vertellen. De minister wilde zich niet concreet uitspreken over het Antwerpse besluit om zijn positie in het geval van een klacht hiertegen niet te compromitteren. Maar hij gaf niettemin te ken-

nen dat hij ijvert voor "(...) maximale lokale autonomie. Ik ben heel terughoudend om in te grijpen in de lokale autonomie en de bewegingsvrijheid die lokale besturen hebben."

30 augustus 2021

Klachten tegen het Antwerps gemeenteraadsbesluit gegrond verklaard door het Agentschap Binnenlands Bestuur

De vakbonden en de PVDA dienden effectief elk een klacht in tegen het Antwerps gemeenteraadsbesluit bij de gouverneur van Antwerpen en het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB). Op 30 augustus 2021 werd die klacht gegrond verklaard door de Antwerpse gouverneur Cathy Berckx. Het Antwerps besluit werd vernietigd omdat verschillende beginselen van behoorlijk bestuur waren geschonden, waaronder het legaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

25 oktober 2021

Weigering overdracht erkenning van welzijnsvereniging Zorgbedrijf Antwerpen naar vzw Zorgbedrijf

Het Agentschap Zorg & Gezondheid weigerde op 25 oktober 2021 bovendien de overdracht van erkenningen voor woonzorgcentra e.a. door Zorgbedrijf Antwerpen naar de vzw Zorgbedrijf, omdat daarvoor nog geen decretale basis bestond.

November 2021

Privatiseringsdecreet geraakt niet gestemd

De zorg- en welzijnssector kant zich tegen dit privatiseringsdecreet. De vakbonden van de lokale besturen steken vanaf maart 2021 het vuur aan de lont met een open brief, een petitieactie en verschillende inhoudelijke analyses. De Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin stelde op 28 juni in een officieel advies dat het decreet 'de kwaliteit en de toegankelijkheid van zorg en ondersteuning zal ondermijnen'. Op 13 juli volgt een open brief met de vraag om de zorg niet in de uitverkoop te zetten, ondertekend door vertegenwoordigers van alle voornaamste organisaties actief in de zorg- en welzijnssector. De stemming op 14 juli vindt geen doorgang nadat de oppositie amendementen indiende en advies vroeg van de Raad van State.

Na de zomer voerden de vakbonden op dinsdag 21 september een actie tegen het privatiseringsdecreet, waarover het Vlaams parlement op 6 oktober opnieuw zou stemmen. Op die septemberdag werd in geheel Vlaanderen actie gevoerd in openbare woonzorgcentra, waarbij het personeel met respect voor de residentiële bewoners omstreeks 13 uur kort naar buiten kwam om zijn ongenoegen te uiten. Op 5 oktober volgde opnieuw een open brief en een petitie van de verenigde welzijns- en zorgsector. De stemming op 6 oktober werd uiteindelijk ook niet gehouden. De oppositiepartijen wezen erop dat het privatiseringsdecreet ook van toepassing was op autonome verzorgingsinstellingen en op die manier dus ook de deuren opende voor de privatisering van de openbare ziekenhuizen. Hierover werd advies van de Raad van State gevraagd, die de oppositie gelijk gaf. Sindsdien is een stemming over het privatiseringsdecreet niet meer op de parlementaire agenda gekomen.

21 januari 2022

Vakbonden lokale en regionale besturen zeggen vertrouwen op in minister Somers

Op 30 augustus 2021 beslist het OCMW van Oostende om de thuiszorgdiensten van het OCMW vanaf 1 januari 2022 te privatiseren en over te dragen aan de vzw i-mens. ACV Openbare Diensten en ACOD Lokale en Regionale Besturen tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB). Om twee grote redenen: de beslissing is in strijd is met de bepalingen van het decreet over het lokaal bestuur en vooraf werd niet onderhandeld met de vakbonden over deze beslissing. De verbazing bij de vakbonden was groot toen het antwoord op de klacht niet kwam van het ABB of van de gouverneur - wat gebruikelijk is - maar van Vlaams minister Somers. Die ziet geen redenen om op te treden tegen de beslissing van het OCMW.

De vakbonden vroegen het dossier op bij ABB. Daaruit bleek dat ABB de vernietiging van het besluit voorbereidde omdat het op diverse punten onwettelijk is. Zo is het bijvoorbeeld op basis van het decreet lokaal bestuur helemaal niet mogelijk voor een OCMW om personeel over te dragen naar een vzw zoals i-mens. De minister, die nochtans graag verwijst naar de beginselen van zorgvuldigheid en legaliteit, ziet geen graten in een onwettige beslissing van een lokaal bestuur. Het is ongezien en ongehoord dat een minister zo flagrant de wet naast zich neerlegt louter en alleen om zijn politieke agenda van afstoting van maatschappelijke dienstverlening en terugschroeven van sociale bescherming te realiseren. De vakbonden dienden vervolgens bij de Raad van State een verzoek tot vernietiging in.

1 april 2022

Privatiseringsdecreet 2.0

Op 1 april 2022 volgde een eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse regering van een voorontwerp van wijzigingsdecreet over het lokaal bestuur. Artikel 88 van dit decreet wijzigt artikel 514, §2 van het decreet over het lokaal bestuur. Voortaan moet een lokaal bestuur niet langer de noodzaak aantonen om samen te werken met een private partner in het kader van de oprichting van een woonzorgvereniging of bij de toetreding tot een woonzorgvennootschap. Alleen de meerwaarde van de samenwerking met de private partner moet nog aangetoond worden, naast de meerwaarde van deze samenwerking in een privaatrechtelijke persoon. De Vlaamse regering geeft zelf de voorbeelden die voldoende klinken als meerwaarde, zoals de nabijheid of de complementariteit van de dienstverlening van de private partner. Minister Somers spreidt opnieuw het bedje van de private sector.

De woonzorgvereniging of de woonzorgvennootschap is een vereniging of vennootschap van privaatrecht met betrekking tot woon- en zorgcentra, met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of ziekenhuis-gebonden activiteiten. De private partnerorganisatie moet een vzw zijn en mag dus geen besloten of naamloze vennootschap zijn. Maar daar knelt het schoentje. Want de grote commerciële zorgconcerns, zoals Senior Living Group, kiezen voor de uitbating van hun woonzorgcentra voor een vzw-structuur. Maar de bestuurders van de vzw zijn commerciële vennootschappen en holdings die rendement moeten zien en dus besparen op personeel en aan bewoners zeer hoge dagprijzen aanrekenen. Dergelijke 'vzw's' kunnen juridisch gezien perfect instappen in een woonzorgvereniging. De beoogde wijziging van het decreet inzake de woonzorgvereniging werkt kortom opnieuw drempelverlagend voor een privatisering en zelfs commercialisering van de openbare zorg- en welzijnssector.

30 mei 2022

Antwerpse gemeenteraadsbeslissing voor de oprichting van een woonzorgvereniging

In februari 2022 kondigden de Antwerpse schepenen Els Van Doesburg (N-VA) en Tom Meeuws (Vooruit) aan op zoek te gaan naar een plan b voor het Zorgbedrijf Antwerpen om alsnog een privatisering door te drukken. Op 30 mei 2022 besliste de Antwerpse gemeenteraad om vzw Woonzorgvereniging Zorgbedrijf op te richten. De stichtende leden zijn het OCMW Antwerpen, de Stad Antwerpen, de welzijnsvereniging Zorgbedrijf Antwerpen en het Ziekenhuisnetwerk Antwerpen (ZNA). De zorgactiviteiten (woonzorgcentra, centra kortverblijf, dagverzorgingscentra, assistentiewoningen, dienstencentra, thuiszorgvoorzieningen gezinszorg) worden ondergebracht in deze nieuwe vzw, onder meer om fiscale redenen (geen vennootschapsbelasting) en om voor bepaalde activiteiten (bijv. gezinszorg) te genieten van de patronale lastenverlaging van de tax shift. Het is door dat laatste een constructie die dus, opnieuw, de lokale besparingen afwentelt op de federale sociale zekerheid.

Weer wordt de deur opengezet voor de intrede van een commercialiseringslogica die nefast zal uitdraaien voor personeel en de zorgbehoevende Antwerpenaars. Ook met deze nieuwe constructie willen ze immers de inbreng van een private partner mogelijk maken om 'groei te realiseren zonder dat de huidige deelgenoot (OCMW Antwerpen – Stad Antwerpen) bijkomende financiële middelen moet investeren'. Die andere partner moet ook een vzw zijn. Maar daar knelt het schoentje. Want de grote commerciële zorgconcerns, zoals bv. Senior Living Group (zie hoger), zijn juridisch gezien verenigingen zonder winstoogmerk, maar in de praktijk worden ze bestuurd door winstgerichte organisaties die besparen op personeel en aan bewoners zeer hoge dagprijzen aanrekenen.

Willy Van Den Berge, Dries Goedertier

lokale en regionale besturen

ACOD LRB staakt tegen privatisering van de zorg

Het enthousiasme om deel te nemen aan de nationale actiedag van 31 mei was bijzonder groot bij de leden van ACOD LRB. Over heel Vlaanderen richtten ze stakingspiketten op aan zorginstellingen om hun ongenoegen te tonen over de privatiseringsdrift van minister Somers en de Vlaamse regering.

Interview met Philip Brinckman

"Ons rapport is een alarmkreet van de basis"

Eind oktober is het rapport van de Commissie Beter Onderwijs ('Commissie Brinckman') gepubliceerd. We hebben in de vorige nummers van Tribune het rapport kort voorgesteld en verschillende adviezen van de commissie geanalyseerd en becommentarieerd. Voor het laatste nummer van dit schooljaar spraken we met Philip Brinckman zelf. Hij stak zelf spontaan van wal.

Philip Brinckman: "Vandaag was er een incident met een jongen wiens ouders in een zware vechtscheiding verwickeld zijn. Ik moet die ouders dan roepen en zeggen: 'Kijk, uw kind wordt verscheurd en u wilt toch dat uw kind goede punten behaalt.' Denk niet dat het hier over een kansarm gezin gaat, integendeel. Alle invloeden van de maatschappij komen hier op school samen en wij worden verwacht aan de kinderen iets mee te geven, iets dat ze elders niet kunnen krijgen. Ik noem dat stapstenen in het leven, ik wil hen instrumenten aanreiken zodat ze als mens gelukkig kunnen leven, voor zichzelf en voor anderen. Kennis die ze op school meekrijgen, is daarvoor belangrijk. De jeugdbeweging is ook belangrijk. Kennis is de basis. Kunst bijvoorbeeld is ook belangrijk, maar zonder kennis kan je niet van kunst genieten. Als je geen woorden kent, kan je geen mooie tekst lezen. Kinderen kunnen tegenwoordig niet meer lezen. Er zijn natuurlijk nog wel kinderen die lezen, maar ik maak me vooral zorgen om de kwetsbare kinderen die door ons aan hun lot worden overgelaten."

Dat zijn de basisvaardigheden waarover de commissie spreekt, de vaardigheden die je nodig hebt om nadenk gelijk wat te kunnen doen. Wij vinden dat ook, maar willen het niet daartoe beperken. Er zijn kinderen die in hun thuissituatie niet in contact komen met brede vorming. De school moet dat toch ook aanbieden, samen met de rest. Wij begrijpen dat de slinger wat te veel is doorgeslagen richting competenties en vaardigheden en dat de commissie dat wil corrigeren, maar wij missen in jullie visie die brede vorming.

Philip Brinckman: "In de opleiding weegt 'omgaan met ouders' even zwaar als didactiek. Dat kan niet, didactiek is veel belangrijker."

Philip Brinckman: "Dat is natuurlijk een beetje zwart-wit gesteld. Het rapport is voor een stuk een alarmkreet van de basis. Het is zeer slecht gesteld met de basiskennis van de leerlingen. Een bevriend directeur vertelt me dat de leerlingen in 1B vroeger het niveau van het vierde leerjaar hadden en nu dat van het tweede. Dat is onhoudbaar. Kinderen hebben tegenwoordig ook geen langetermijngeheugen meer. Sterke kinderen kunnen dat opvangen

door hun intelligentie, kwetsbare kinderen niet. Dat langetermijngeheugen wordt niet meer geoefend, kinderen moeten niets meer uit het hoofd leren, terwijl de basis het werkgeheugen en het langetermijngeheugen zijn. De jongste twintig jaar heeft men ingezet op het werkgeheugen, waardoor sterke kinderen bevoordeeld zijn. Het langetermijngeheugen is nochtans bij iedereen even goed ontwikkeld, terwijl het werkgeheugen bij intelligente

kinderen sterker is. Kinderen in de lagere school smeken om eens iets uit het hoofd te mogen leren.”

De oplossingen die de commissie voorstelt, raken volgens ons nooit aan de kern van het onderwijssysteem. Wij menen dat net dat systeem – ‘early tracking’ (de leerlingen vroeg oriënteren), de beschotten tussen ASO, TSO en BSO... – mee verantwoordelijk is voor de ongelijkheid.

Philip Brinckman: “Wij nodigden Mieke Van Houtte van de UGent uit haar visie op early tracking te geven. We legden deze, bijvoorbeeld, tegenover de visie van Wim van den Broeck van de VUB. Wij namen kennis van die twee standpunten, die elkaar bijna volledig tegenspreken, en besloten dat wat Wim van den Broeck zegt beter aansluit bij wat wij ervaren in de klas. Ook als je leerlingen lange tijd samenhoudt, wordt er onderscheid gemaakt. Dan differentiëren we – het toverwoord in het onderwijs – maar dat werkt niet op de klasvloer. Differentiatie is als een elastiek. Je kan er niet blijven aan trekken. Als de spreidstand te groot wordt, kreunt het onderwijs. Ik heb dat een keer aan een tv-journalist uitgelegd. Ik vroeg hem een reportage te maken die tegelijkertijd twee groepen zou aanspreken, de kenners en de leken. Hij zei dat zoiets niet kon wegens gebrek aan tijd. Wij moeten dat wel kunnen en we zijn al blij als we maar vier categorieën in onze klas hebben. Ik heb echt oog voor kansarme kinderen en heb de commissie in die richting willen trekken. Ik ben zelf de zoon van een arbeider die tot zijn veertien jaar naar school is geweest.”

In Scandinavische landen houdt men kinderen nochtans veel langer samen in één groep, met goede resultaten.

Philip Brinckman: “Je mag landen niet zomaar met elkaar vergelijken en denken dat de succesrecepten zomaar overal toepasbaar zijn. De spreidstand is daar niet zo groot. Als je naar Finland kijkt, dan zie je dat dat nog een agrarisch land is met relatief weinig migratie, vooral Russen en Irakezen, waardoor de verschillen en de complexiteit kleiner zijn.”

In Helsinki is er toch veel diversiteit. De kinderen hebben daar vanaf hun aankomst tot hun 18 jaar recht op lessen Fins, terwijl ze hier een of twee jaar OKAN krijgen en dan hun plan kunnen

trekken. Hier ligt de nadruk toch veel meer op de individuele verantwoordelijkheid? Dat bedoelen wij met het onderwijssysteem.

Philip Brinckman: “Dat klopt. We haalden in ons rapport een aantal dingen aan, maar niet genoeg. We zegden bijvoorbeeld dat sommige BSO-leerlingen moeten omkaderd worden zoals OKAN-leerlingen en dat de klasgrootte moet afgestemd worden op deze leerlingen. De klasgrootte is in de commissie trouwens meer dan een keer ter sprake gekomen. Een klas met 26 kleuters is niet werkbaar. Of we alle heil mogen verwachten van een wijziging van het systeem betwijfel ik.”

Sinds dit schooljaar hebben we een nieuw systeem van functiebeschrijving en evaluatie, waarin de klemtoon ligt op begeleiding, coaching en persoonlijke ontwikkeling. Wat is dan de meerwaarde van wat uw commissie performantiemanagement noemt?

Philip Brinckman: “We willen hiermee klaarheid scheppen. De leerkracht moet duidelijk weten wat van hem verwacht wordt en wat hij van de overkant kan verwachten, zodat er een evenwicht ontstaat. Leerkrachten moeten veel beter omkaderd worden door directie, schoolbestuur, ouders... Bovendien wordt het beroep van leerkracht aantrekkelijker als het duidelijk is wat er verwacht wordt. De kern van het onderwijs – niet kennis, maar Bildung of vorming – is vaag geworden en dat schrikt sommige mensen af. In de lerarenopleiding zitten ze met de handen in het haar. Ze moeten tien basisinstellingen doorgeven aan hun studenten, dat is te veel voor een driejarige opleiding.”

In de adviezen over de lerarenopleiding pleit de commissie nergens voor een betere financiering van de opleidingen of voor een realistisch takenpakket voor de lerarenopleiding, terwijl dit toch een eis is van de mensen op de werkvloer. Acht de commissie het haalbaar om met de huidige lerarenopleiding haar adviezen te realiseren?

Philip Brinckman: “De lerarenopleiding speelt een sleutelrol en ze wordt heel snel met de vinger gewezen als het misloopt. In het rapport zeggen we dat de lerarenopleidingen terug moeten naar hun kernopdracht en dat ze te veel dingen aanreiken

die zich in de periferie situeren. Zij moeten zich beperken tot de kern en de studenten een stevige basis aanbieden, de rest doen wij wel. Ik weet niet of er te weinig geld is voor de lerarenopleiding. Ik zie wel dat er veel geïnvesteerd wordt in public relations en mooie gebouwen, waardoor er elders moet bezuinigd worden. Ik begrijp dat een mooi gebouw aantrekkelijk is, maar uiteindelijk bespaart men dan op docenten. Ik hoor bijvoorbeeld van oudere docenten dat men hen vraagt met pensioen te gaan.”

Dat heb je natuurlijk als je middelen ‘ontkleurt’ en het schoolbestuur mag kiezen waaraan het geld besteed wordt.

Philip Brinckman: “Inderdaad. Ik ben daar ook een tegenstander van, ook in het secundair onderwijs. Men bedoelt het daarom niet slecht, maar mensen zijn zwak. De overheid moet bepalen wat de kerntaak van onderwijs is en het geld daarvoor bestemmen.

Om terug te komen op de lerarenopleiding: er lopen nog dingen mis. De rubriek ‘omgaan met ouders’ weegt even zwaar als didactiek. Dat kan niet, didactiek is veel belangrijker. Soms loopt het serieus fout. We hadden ooit een stagebezoek voor een les Engels en na de les vroeg de docent aan de leerkracht of de stagiair goed Engels praatte. Blijkbaar was ze zelf geen docent Engels.”

Hiermee sluiten wij onze reeks artikelen over het rapport van de Commissie Beter Onderwijs af. Je kan deze artikels online (her)lezen, de snelkoppeling naar de Tribunes staat op onze website (www.acodonderwijs.be). Je vindt daar ook de snelkoppeling naar het rapport van de Commissie Beter Onderwijs.

Veel steun in het onderwijs voor staking 31 mei

Op 31 mei organiseerde ACOD een algemene staking om van de verschillende regeringen in dit land meer respect en waardering te eisen voor de openbare diensten. Ook in het onderwijs werd gestaakt. De leden van ACOD Onderwijs waren goed vertegenwoordigd bij de acties die op verschillende plaatsen in Vlaanderen plaatsvonden. Een dikke merci aan alle leden die van de staking en de acties een succes hebben gemaakt!

nancy.libert@acod.be

CONTACT

Nancy Libert | 02 508 58 80 | nancy.libert@acod.be

Voorlopige aanstelling tijdelijk beschermde personen uit Oekraïne

Door de Russische inval zijn niet alleen jongeren uit Oekraïne in ons land terechtgekomen, maar ook volwassenen die een functie zouden kunnen opnemen in het onderwijs. Schoolbesturen kunnen personen die onder de tijdelijke bescherming vallen vanaf 1 juni 2022 voorlopig als tijdelijk personeelslid aanstellen, waardoor ze in aanmerking komen voor financiering of subsidiëring. Opgelet: deze maatregel moet wel nog worden goedgekeurd door het Vlaams parlement.

Nationaliteits- en taalvereiste

Een personeelslid dat geen onderdaan is van een EU-lidstaat kan een vrijstelling van de nationaliteitsvereiste vragen en zo in het bezit komen van een arbeidskaart. Wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken iemand het statuut van tijdelijke bescherming toekent, dan verkrijgt deze persoon een elektronische A-kaart (arbeidskaart), is de vrijstelling van gecombineerde vergunning een feit en kan hij of zij werken. De arbeidskaart moet niet aan het werkstation bezorgd worden, een gewone mededeling aan het ministerie van Onderwijs en

Vorming volstaat.

Ook als de persoon de vereiste kennis van het Nederlands niet kan aantonen, kan een tijdelijke taalafwijking aangevraagd worden.

Bekwaamheidsbewijs en bezoldiging

Een kandidaat-personeelslid kan voorlopig aangesteld worden in afwachting van een beslissing van NARIC, de instelling die bevoegd is voor onder meer de erkenning van buitenlandse diploma's. Het schoolbestuur moet rekening houden met de bekwaamheidsbewijzen die vereist zijn of voldoende geacht worden voor het ambt waarin het personeelslid wordt aangesteld.

Wat wil dat concreet zeggen? Een schoolbestuur wil een persoon uit Oekraïne aanstellen. Die man zegt dat hij een bachelor-diploma heeft en werkte als onderwijzer en heeft een aanvraag tot gelijkwaardigheid ingediend bij NARIC. Hij wordt voorlopig aangesteld in het ambt van onderwijzer met het bekwaamheidsbewijs 'andere' en wordt bezoldigd in (de minder gunstige) salarisschaal 121. Wanneer NARIC het diploma gelijkwaardig verklaart, wordt hij

aangesteld met het bekwaamheidsbewijs 'vereist' of 'voldoende geacht' en wordt hij bezoldigd volgens de volwaardige salarisschaal van onderwijzer.

Uittreksel uit het strafregister

Een personeelslid met het statuut van tijdelijk beschermde moet in de stad of de gemeente van inschrijving ook een uittreksel uit het strafregister opvragen. Dit document moet daarna wel nog door de ambassade van Oekraïne geattesteerd worden.

De ambten

Mensen met het statuut van tijdelijk beschermde kunnen in de meeste ambten aangesteld worden als voorlopig tijdelijk personeelslid. De voornaamste uitzonderingen zijn stafmedewerker in de centra voor basiseducatie en de ambten die onder de bepalingen van een gereguleerd gezondheidszorgberoep vallen, omdat hier vaak bijkomende voorwaarden tot erkenning gelden. Een voorbeeld van dat laatste: een verpleegkundige kan in be-

Interview met Ivo Roggemans

Onderwijs en syndicalisme

Ivo Roggemans voorstellen is een artikel op zich: gepokt en gemazeld in de PMS- en CLB-wereld, trouw ACOD-militant, redactielid van het ledenblad van ACOD Onderwijs Antwerpen, voorzitter van onze Commissie Leerlingenbegeleiding.... Teveel om op te noemen. Zijn tijd als jong gepensioneerd heeft hij goed besteed, want dit voorjaar verscheen van zijn hand 'Onderwijs en syndicalisme', waarin hij de geschiedenis van het onderwijs en de (onderwijs)vakbond schetst. Voldoen de redenen dus om met hem te praten.

Wat heeft je ertoe bewogen dit boek te schrijven?

Ivo Roggemans: "Ik zit van bij de oprichting in 2009 in de redactie van Standpunt, het ledenblad van ACOD Onderwijs Antwerpen. Logischerwijze leverde ik geregeld bijdragen over de CLB-sector en aanverwante, gelinkte actuele thema's zoals bijvoorbeeld het M-decreet. Vorig jaar heb ik een artikel geschreven over syndicalisme in het algemeen. Vooral dan historiek, evolutie en groei naar Europa en de wereld. De ruimte die je hebt in een tijdschrift is echter beperkt en ik zat al vlug aan een twaalf-tal pagina's. Tijdens het schrijven ervan kwam het in me op om de link te leggen met onderwijs. In de verre geschiedenis van het syndicalisme speelde die sector niet zo een grote rol, de trekkers waren de 'zware' sectoren: mijnbouw, metaal, textiel, steenbakkerijen, glasnijverheid.... Toen ik besliste ook over onderwijssyndicalisme te schrijven, heb ik hulp gezocht bij experts zoals historicus Luc Peire van Amsab-ISG (Instituut Sociale Geschiedenis), die via VUBPress heel wat gepubliceerd heeft over syndicalisme in diverse 'harde' sectoren."

Je boek is vaak erg gedetailleerd en bovendien mooi geïllustreerd. Welke zijn je bronnen?

Ivo Roggemans: "Een groot deel van de afbeeldingen komt van ACOD Onderwijs, maar ook Amsab-ISG heeft een ruim aanbod van vaak oude foto's. De mensen van de coöperatieve (De Wrikker cv, red.) waar het boek gedrukt is, hebben ook meegedacht en hun bijdrage geleverd. Voor mijn tekstmateriaal heb ik gebruik gemaakt van

Ivo Roggemans: "De oprichting van de sociale scholen was de eerste aanzet in België om op een professionele manier mensen op te leiden tot professionele hulpverleners."

het onuitputtelijke archief van Amsab-ISG. Willy Vermorgen, oud-voorzitter van ACOD Onderwijs, heeft me ook enig tekstmateriaal bezorgd. Voorts heb ik heel wat boeken en websites uitgeplozen. Ik heb ook uit mijn eigen bibliotheek geput."

Je boek is een product van intellectuele arbeid, maar er spreekt ook veel persoonlijke beleving uit. Welke passage ligt je nauwst aan het hart?

Ivo Roggemans: "Eerlijk gezegd ligt alles wat in het boek aan bod komt me nauw aan het hart. Een boek schrijven is meer dan intellectuele arbeid. Elk thema, iedere nieuwe ontdekking is belangrijk voor mij en ik hoop dat dit ook voor de lezers zo zal zijn. Als ik toch moet kiezen: de oprichting van de sociale scholen. Dat was de eerste aanzet in België om op een professionele manier mensen op te leiden tot professionele hulpverleners. Ons land was zeker niet de eerste initiatiefnemer op dat vlak. Er was in die tijd genoeg sociale ellende. Voorheen was dat het exclusieve terrein van de liefdadigheid. Caritas, dat ongetwijfeld heel veel menselijke noden in dat

paalde gevallen wel in een CLB aangesteld worden, bijvoorbeeld als psychopedagogisch consulent, maar mag in geen geval verpleegkundige handelingen stellen.

Einde van de aanstelling

De voorlopige tijdelijke aanstelling stopt wanneer het statuut van tijdelijke bescherming ophoudt, er vastgesteld wordt dat het personeelslid niet van onberispelijk gedrag is of bij een negatieve beslissing van NARIC. Dit betekent dat er onmiddellijk en zonder opzegtermijn een einde komt aan de voorlopige tijdelijke aanstelling. Uiteraard zijn hier ook alle andere bepalingen uit de regelgeving van toepassing. Wanneer men bijvoorbeeld iemand met bevallingsverlof vervangt, dan eindigt de aanstelling wanneer die persoon weer in dienst treedt.

jeanluc.barbery@acod.be

onderwijs

verre verleden aanpakke en trachtte te verzachten, bereikte echter niet iedereen. Professionele, geïnstitutionaliseerde hulp ontstond op het einde van de 19de eeuw.”

J

e vermeldt in die context ook Henriëtte Roland Horst.

Ivo Roggemans: “Dat was een Nederlandse. Zij was sociaal bewogen en heeft de eerste sociale scholen opgericht in Nederland. Ze kreeg snel navolging in Groot-Brittannië en de Verenigde Staten. Toen was er nog geen onderwijsstructuur zoals vandaag, maar je kan dat het best vergelijken met hoger onderwijs. Ik ben zelf een product van zo een school, HISKWA, de zogenaamde Arbeidershogeschool. Dat was een van de eerste acht sociale scholen in België en ze is opgericht in 1922 met een Nederlandstalige en Franstalige vleugel onder één dak. Vandaag bestaat ze niet meer onder die historische naam, maar zet ze haar traditie verder in de Erasmus-hogeschool in Brussel. Henriëtte is ook de auteur van de Nederlandstalige tekst van onze Internationale, heb ik me laten vertellen.”

De vervrouwelijking van de vakbonden en van het onderwijs verliep niet van een leien dakje, zo blijkt uit je boek.

Ivo Roggemans: “De vakbonden die de oorspronkelijke syndicale strijd trokken tot circa 1950, waren zoals gezegd die van de zware sectoren. Dat waren vooral mannenbastions. In het onderwijs was de syndicale aansluitingsgraad aanvankelijk eerder beperkt en vrouwen waren er, buiten het vrij, katholiek onderwijs, niet massaal aanwezig. Dat evolueerde echter snel vanaf de jaren 1960. In het katholiek onderwijs stonden vaak geestelijken waaronder heel wat kloosterzusters, voor de klas. Naarmate die echter in aantallen afnamen wegens gestaag afnemende ‘roepingen’ werden ze vervangen door leken. Getrouwde vrouwelijke leerkrachten in katholieke instellingen moesten het onder-

wijs echter verlaten van hun inrichtende machten. Vanaf de jaren 1960 nam het aantal vrouwen in het onderwijs echter stilaan toe. Deze evolutie zien we ook in de onderwijsvakbonden. Socialistische vrouwenbewegingen hebben trouwens ook strijd gevoerd voor het officieel onderwijs. Ik besteedde er graag een uitgebreid deelthema aan in het boek.”

Je hebt ook aandacht voor het CLB. Wat vind je van de evolutie van PMS naar CLB. Ben je er tevreden over?

Ivo Roggemans: “Ik kom zelf uit het CLB en heb zeer veel respect voor die sector. In iedere evolutie heb je goede en slechte elementen. Ik ben begonnen in het Rijks-PMS-centrum in Mechelen. Ons team was veel kleiner dan nu. Dat zorgde voor een warmere sfeer onder de collega's. Nu is er schaalvergroting en is de band tussen collega's en scholen minder sterk. Al heb ik daar zelf nooit mogen over klagen. Schoolnabij werken was een van mijn prioriteiten en waarden. In de PMS-tijd hadden wij ook administratieve taken, maar vanaf schooljaar 2000-2001, met de overgang naar het CLB, is de administratieve overlast enorm toegenomen. Als je alles wil doen volgens de eisen van de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten, dan blijft er amper tijd over voor het echte en levensbelangrijke veldwerk voor de doelgroepen die decretaal op ons rekenen. Verontrustende en ‘moeilijke’ thuissituaties maken vandaag een belangrijk deel van het CLB-werk uit. CLB-medewerkers hebben voor die ‘veradministratisering’ niet gekozen.”

Wat vind je van de ‘vermarkting’ in het onderwijs?

Ivo Roggemans: “Er cirkelen honderden organisaties en vzw's rond de scholen met een aanbod gaande van leren leren tot mindfulness. Maatschappelijke tendensen spelen daarbij een niet onbelangrijke rol als motor. De CLB's moeten hiermee ‘con-

curreren’ met ontoereikende middelen en omkadering. Dit hypothekeert het vertrouwen dat de ouders en de scholen in ons hebben. Immers, hoe meer onderwijsparticipanten aan gesprekstafels met leerlingen, ouders en scholen, hoe groter de kans op verwarring, tegenspraak, onduidelijkheid, profileringsdrang, opbouw van vertrouwen naar degenen voor wie we er uiteindelijk zijn. Daarbovenop komen ook regelmatige personeelsswissels, ‘verhalen’ die opnieuw moeten worden verteld... In het PMS-tijdperk was het anders, maar daarom niet altijd beter.”

Te koop of te krijg

‘Onderwijs en syndicalisme’ (21x24 cm.) telt 200 pagina's en is te koop voor 25 euro. Stuur een e-mail naar onderwijs@acod.be of bel 02 508 58 80 en maak je koopwens bekend. Wij laten weten wat je verder moet doen. Je kan ook deelnemen aan onze prijskamp en misschien zo een gratis exemplaar bemachtigen. Beantwoord volgende twee vragen. (1) De 'Arbeidershogeschool' (HISKWA) is nu een onderdeel van een andere hogeschool. Hoe heet die hogeschool? (2) Dit nummer van Tribune is de laatste week van juni bij de leden in de bus gevallen. Wanneer (dag + uur) hebben wij de derde reactie op deze prijsvragen ontvangen?

ACOD Onderwijs zoekt jongeren

De ACOD heeft een jongerencommissie, waarin jongeren van de sector Onderwijs en van de andere ACOD-sectoren (Spoor, Overheidsdiensten...) vertegenwoordigd zijn. Samen bespreken ze thema's die

jongeren aanbelangen en analyseren ze de algemene politiek-syndicale actualiteit vanuit het standpunt van jongeren actief in de openbare diensten.

Wil jij de sector Onderwijs vertegenwoordigen in deze commissie? Dat kan, als je jonger bent dan 35 jaar. Ben je geïnteresseerd of heb je nog vragen, stuur dan een e-mail naar onderwijs@acod.be.

Het kunstwerkattest Hervorming roept veel vragen op

Op 6 mei werd in de ministerraad het wetsontwerp voor de hervorming van het zogenaamde kunstenaarsstatuut goedgekeurd. Dat een verbeterd sociaal statuut voor kunstwerkers meer dan noodzakelijk is, werd pijnlijk aange- toond door de gezondheidscrisis van de voorbije twee jaar. Of de teksten die nu voorliggen effectief een verbetering zullen betekenen, valt na een eerste lezing ervan zeer te betwijfelen.

Welke problemen blijven bestaan?

1. De hervorming roept een kunstwerkcommissie in het leven, die verantwoordelijk zal zijn voor het toekennen van de 'kunstwerkattesten'. Die attesten zijn vereist om toegang te kunnen krijgen tot de werkloosheidsregels voor kunstwerkers. De commissie zal bevoegd zijn voor het bepalen van wat al dan niet artistieke prestaties zijn. Op papier kan dat misschien objectief lijken, maar in de praktijk zet dit de deur open voor zeer arbitraire beslissingen.

2. De samenstelling van de kunstwerkcommissie blijft op dit moment flou: mensen uit de artistieke wereld zullen er mee in zetelen. Wie? Op welke basis? Hoe wordt verzekerd dat er geen overwicht van werkgevers zal ontstaan in de commissie?

3. Het statuut/kunstwerkattest zal toegankelijk zijn voor meer kunstwerkers dan het huidige statuut, de zogenaamde 'ondersteunende' functies. Opnieuw: op papier mooi, maar hoe zal dit worden afgelijnd? Een voorstel als dit zet ook de deur open voor minder stabiele contracten. Wie nu een contract van onbepaalde duur krijgt, zal dat misschien niet meer krijgen "omdat hij of zij toch recht heeft op de voordelen van het kunstwerkattest".

4. Het bedrag om toegang tot de werkloosheid te krijgen is weliswaar verlaagd, maar om die voordeelregels daarna te verlengen, moet acht keer meer bewezen worden dan momenteel het geval is.

5. De veralgemening van de 'cachetregel' zal de ongelijkheden tussen werknemers vergroten. Die regel gebruikt het loon om de te bewijzen dagen te berekenen. Iemand met een kleiner 'cachet' zal dus minder snel toegang tot het statuut hebben dan iemand met een aanzienlijk honorarium. De meest precare werknemers worden dus benadeeld.

6. De doorgedreven flexibilisering in de cultuursector heeft al lang twee pijnpunten blootgelegd, die in deze hervorming niet aangepakt worden. Eerst en vooral is er de Kleine Vergoe-

dingsregeling (KVR), die in dit ontwerp de AmateurKunstenVergoeding wordt. Dat de KVR veel te vaak gebruikt wordt door gesubsidieerde instellingen om goedkoop, belastingvrij (en zonder sociale rechten) artiesten aan het werk te stellen, is door de vakbonden al meermaals beklemtoond, maar dit wordt niet aangepakt. Het maximumbedrag wordt iets lager, er is een minimale sociale bijdrage, maar daarbij blijft het... Dit is een gigantische gemiste kans! Het andere huidige probleem zijn de dure uitzendbureaus genre Smart of Amplo, waar kunstwerkers vaak de administratie van hun opdrachten moeten laten regelen. Soms kost zo'n kantoor de kunstwerker tot 40 procent van het factuurbedrag. Een sociaal bureau voor kunsten van de overheid - naar het voorbeeld van Duitsland - zou hierop een mooi antwoord kunnen bieden.

ACOD Cultuur blijft dus met vele vragen zitten. Daarom moeten we samen druk zetten en eisen dat de regering haar huiswerk opnieuw maakt. Enkel zo zullen we een beter resultaat krijgen. Enkel zo zullen we een antwoord kunnen bieden op de sociale noden in onze sector.

Tristan Faes

foto: Belga - Siska Gremmelprez

Toneelhuis Vermijd het drama!

Sinds de bekendmaking van de pre-adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet, ventileerden velen hun mening over wat er had moeten gebeuren om de uiterst penibele situatie, waarin Toneelhuis zich vandaag bevindt, te vermijden.

Het schrappen van de werkingssubsidie van de Vlaamse regering voor Toneelhuis, de grootste theaterinstelling van Vlaanderen, was een donderslag bij heldere hemel. Het alom geprezen stadstheater kwam niet langer in aanmerking.

De ingediende subsidieaanvraag, voor een looptijd van 10 jaar en 3,5 miljoen euro, opgemaakt en ingestuurd door de leiding van Toneelhuis, blonk uit in onvolmaaktheden en onvolledigheden en kon helaas het niveau van de artistieke en technische medewerkers niet evenaren. De langetermijnvisie, het financieel plan voor de sluiting van de Bourla voor renovatie en de begroting ontbraken.

De verantwoordelijkheid van zowel de artistiek (in dienst sinds mei 2021) als de algemeen directeur is verpletterend. Hun dossier zet immers de verdere werking van Toneelhuis en de toekomst van zijn ongeveer 75 vaste werknemers op het spel.

Het vertrouwen van de vaste medewerkers, die ook in moeilijke tijden hun schouders bleven zetten onder dit theater, werd door dit negatieve advies zwaar geschaad. Zij vrezen voor een sociaal bloedbad. Intussen na ziektemelding van zowel de algemeen als de artistiek directeur werden enkele cruciale directiefuncties bij Toneelhuis ad interim ingevuld. Samen met de loyale medewerkers en hun ruime expertise, vormt men nu een hecht team dat de strijd aangaat voor het overleven van hun cultuurtempel.

Momenteel wordt er met verschillende politieke niveaus en bevoegdheden gepraat om uit de impasse te geraken. Minister van Cultuur Jambon beseft dat hij nu zijn volle exclusieve bevoegdheid moet gebruiken om te beslissen over het lot van dit succesvolle theatergezelschap. Volgens het verslag van de parlementaire cultuurcommissie ligt hij zelf wakker van de beslissing van zijn eigen aangestelde adviescommissie en vooral... hoe hier uit te geraken. ACOD Cultuur wil Jambon die nachtmerrie besparen en hem aanmoedigen te luisteren naar zovelen die hun steun reeds uitspraken voor het behoud en de toekomst van Toneelhuis. Er staat enorm veel op het spel, niet in het minst de job en de toekomst van de medewerkers.

Uit dit verhaal moeten we nu vooral lessen leren en conclusies trekken. Een dergelijk rampscenario mag zich in de toekomst niet meer voordoen. Daarom roept ACOD Cultuur op om de werking en de procedures met betrekking tot de beoordelingscommissies en de subsidieaanvragen aan een stevig onderzoek te onderwerpen. We willen hieraan constructief meewerken.

ACOD Cultuur spreekt haar bewondering uit voor het personeel, dat op een bijzonder serene manier deze crisis het hoofd biedt. Wij roepen onze leden dan ook op Toneelhuis te steunen door onze solidariteit te betuigen met het ondertekenen van de steunbrief, die ondertussen reeds meer dan 5.000 handtekeningen opleverde (<https://toneelhuis.be/nl/teken-deze-steunbrief-voor-toneelhuis>).

De definitieve ontknopning van dit treurspel, zal eind juni bekend gemaakt worden. Hopelijk komt het alsnog tot een happy end. Voor ACOD Cultuur heeft Toneelhuis recht op een zorgeloze en grandioze thea-tertoekomst.

Inge Hermans

Oost-Vlaanderen**Decoratiefeest verdienstelijke leden en militanten**

Op zaterdag 26 november viert ACOD Oost-Vlaanderen haar verdienstelijke leden en militanten. Dit decoratiefeest zal plaatsvinden in de Handelsbeurs, Kouter 29, 9000 Gent.

Je kan hiervoor inschrijven als je voldoet aan één van volgende voorwaarden.

- Voor een bronzen medaille: minstens 10 jaar ononderbroken een militantenrol hebben vervuld bij ACOD en minstens 40 jaar ononderbroken lid zijn van ABVV/ACOD.
 - Voor een zilveren medaille: minstens 20 jaar ononderbroken een militantenrol hebben vervuld bij ACOD en minstens 40 jaar ononderbroken lid zijn van ABVV/ACOD.
- Voor 50, 60 of 70 jaar ononderbroken lidmaatschap wordt ook in een attentie voorzien.

Leden en militanten die hiervoor in aanmerking komen, bezorgen hun gegevens aan het intersectoraal secretariaat, Bagatienstraat 158, 9000 Gent. Dit kan ook per e-mail naar oost_vlaanderen@acod.be. Volgende informatie hebben wij nodig: naam en voornaam, adres, geboortedatum, sector, historiek van uw lidmaatschap (d.w.z. sinds welke datum je lid bent bij ABVV/ACOD of actief bent als militant).

Lezing over de Bourgondiërs, Van Eyck en Gent in de 15de eeuw

Op donderdagnamiddag 15 september organiseren de senioren van ACOD Overheidsdiensten Oost-Vlaanderen een boeiende lezing over de Bourgondiërs,

Van Eyck en Gent in de 15de eeuw. Macht, kunst en geld in het Gent van de Bourgondische hertogen en Van Eyck. Hoe zag Gent er uit ten tijde van Filips de Goede, hertog van Bourgondië? Wie was schepen Joos Vijd en waarom bestelde hij zo'n duur kunstwerk bij de gebroeders Van Eyck? Hoe kon hij dat betalen? De lezing wordt gegeven door de Gentse gids Lut De Paepe.

Niet alleen zal voor ons geestelijk welzijn worden gezorgd, ook de innerlijke mens wordt verwend met een uitgebreid dessertbuffet na de kleurrijke, gedocumenteerde uiteenzetting.

Plaats en uur van afspraak: 13.30 uur in het salon van Carlos Quinto, Kammerstraat 20, 9000 Gent.

Deelnemen kan mits betaling van 20 euro per persoon op rekening BE39 0003 2515 5619 van Gepensioneerden Overheidsdiensten Gent, Gijzelaarsweg 6, 9000 Gent. De bijdrage moet worden gestort voor vrijdag 9 september met als vrije mededeling 'De Bourgondiërs, aantal personen, naam en voornaam en gsm-nummer'. De betaling geldt als definitieve inschrijving.

Quiz-avond Wetteren

De afdeling Wetteren organiseert op zaterdag 17 september om 19 uur een quiz-avond in CC De Poort, Markt 27, Wetteren. Deelname per ploeg kost 16 euro (maximum vier leden per ploeg). Er zal een maximum van 25 tafels kunnen deelnemen. Inschrijven kan via liviavandensteen@outlook.be.

West-Vlaanderen**Verwendag voor senioren**

ACOD West-Vlaanderen organiseert op vrijdag 23 september 2022 haar jaarlijkse verwendag voor de senioren. We zullen jullie zoals elke keer een hele dag in de watten leggen. Alle deelnemers worden zoals de vorige jaren opgehaald door bussen op de verschillende plaatsen in de provincie.

Dit jaar bezoeken we stokerij Rubens Bohemen in het Oost-Vlaamse Wichelen. Daar krijg je ook een ontbijt aangeboden. We bieden ook een goed verzorgd middagmaal aan in de zaal New Etropal in Lauwe. The Older Brothers zorgen er de hele namiddag voor animatie en plezier. We beperken de bijdrage tot de democratische prijs van 55 euro per persoon. Inschrijven kan door te storten op rekeningnummer BE72 8775 0214 0216 van ACOD West-Vlaanderen met vermelding van naam, gsm-nummer, opstapplaats (Brugge, Oostende, Kortrijk, Torhout, Harelbeke, leper, Roeselare) en aantal deelnemers. Inschrijven kan tot en met dinsdag 13 september. Opgelet: de plaatsen zijn beperkt tot maximum 200 deelnemers.

Wil je meer uitleg, dan kan je mailen naar westvlaanderen@acod.be of bellen naar 051 20 25 70 tijdens de kantooruren.

foto: Fernando Gonzalez Sanz

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Limburg

Bezoek aan Sint-Truiden

Sint-Truiden is de hoofdstad van Haspengouw, midden in de Zuid-Limburgse fruitstreek. Een authentieke, historische stad midden in het groen, waar het goed is om te vertoeven en met inwoners die als 'een ras apart' getypeerd worden. Op zaterdag 17 september kan je tussen 10 en 13 uur deelnemen aan een stadsbezoek. Het bezoek start aan het stadhuis van Sint-Truiden (Marktplaats). Prijs: 3 euro per persoon, kinderen gratis. Parkeren kan

aan de Veemarkt, Sint-Jansstraat 5, 3800 Sint-Truiden.

Er kunnen maximum 25 personen deelnemen. Daarom is het nodig in te schrijven via limburg@acod.be of 011 30 09 70 (tijdens kantooruren).

Herfstwandeling in natuurdomein De Kevie

De Kevie is een natuurgebied dat zich bevindt tussen Tongeren en Mal. Moerassen, hooiland, beken, aangrenzende bossen met knotwilgen. Met andere woorden:

een mooi gevarieerd landschap (www.kevie.be).

De rondleiding met gids start op zaterdag 19 november om 13.30 uur op de parking aan de Oude Blaarstraat 7, 3700 Tongeren. Jammer genoeg is het traject NIET geschikt voor rolstoelgebruikers. Honden zijn toegelaten aan de leiband. Inschrijving via limburg@acod.be of telefonisch op 011 30 09 70 (tijdens kantooruren). Deelname is gratis.

Ledenvergadering ACOD LRB

ACOD LRB Limburg organiseert vanaf 2022 jaarlijks twee ledenvergaderingen voor al de Limburgse leden, telkens de eerste maandag van februari en de eerste maandag van oktober, om 19.00 uur, op de Koningin Astridlaan 45 in Hasselt. De volgende bijeenkomst is maandag 3 oktober. Het doel van deze vergadering is voornamelijk onze leden te laten kennismaken met onze werking (waarbij wij uiteraard steeds open staan voor suggesties), elkaar beter te leren kennen en informatie uit te wisselen. We organiseren dit stevast in een luchtige informele sfeer met een natje en een droogje. Inschrijven is verplicht (uiterlijk zeven dagen op voorhand) en kan via linda.noens@acod.be.

